

Expositio Epistole sancti Hieronymi

Hec rater Ambrosi^r t̄c. Itā l̄az inueni in epistolis Hiero. Cōstrue sic: Frater q̄dam noīe Ambrosi^r: p̄ferēs mihi munuscula tua a te missa detulit: t̄. i. simul suauissimas l̄ras: q̄ p̄ferebat. i. p̄tendebat. si dē. i. certitudinē v̄l veritatē. fidei. i. fidelitatis. p̄bate p̄ ope exhibitione. a principio amicitia inter nos tractaz. t̄ p̄ferebat fidē. i. certitudinē sine veracitate veteri amicitie. q. d. bñ apparebat in l̄ris tuis q̄ fuisti tu mibi fidelis ex q̄ nos mutuo dilexi^m: t̄ q̄ vere dilexi^m. In modernis biblijs scribitur sic: Que a principio amicitia fidei iā p̄bate fidei: constructio nō mutat. Et sequit: Et veteris amicitia noua p̄ferebat. i. p̄tendebat noua amicitia veteris. i. q̄ ver^m amicitia renouata erat q̄tū ad seruōē dilectionē. Sz melior esset l̄ra. Tertius in datuoz et Boni in accusatiō. Et tunc cōstrue sic: Que a principio. i. exordio l̄ra p̄ferebat. i. p̄ponebat sine p̄locabāt fidē amicitia moderna fidei. i. veracitati iā p̄bate p̄ multos annos. Et p̄ id est. Bonaz amicitia veteri p̄ferebat. i. p̄ponebat q. d. in l̄ris tuis p̄tendebat: q̄ veracitatis t̄ fidē me mō diligis q̄ vñq̄ fecer. b. Tera enī illa necessitudo e. i. vera amicitia q̄ d̄ necessitudo a necēdo q̄ necit aios als amicos i. dilectione. c. Et christi glutino copulata. Chartas d̄ glutinū xp̄i: que ita vnit boles s̄i glutinū asseres. d. Quaz nō vtilitas rei familiār. i. pp̄ala vtilitas. e. Non subdola. i. ficia. f. Et palpās subtilitēs v̄l nūlēs. g. Adulatio. supp̄e scūlār. h. Oscillat. i. slūgū. Lōcillare enī d̄ amicūtē t̄ concordē facere p̄lūgēre: t̄ sociare: t̄ stūcūtū Hugii. maiorib̄ mōres cōcilians t̄ nō econverso. i. Legim⁹ i. veterib⁹ historijs. i. in libris antiq̄ historijs. Historia ē narratio rei gente p̄ quā ea q̄ i. p̄terito facta sūt dinoscunt. Dicim⁹ aut ab historijs grece q̄ d̄ videre v̄l agnoscere. Apud veteres ei nemo cōscribat historiā nisi is q̄ interfuisset et ea q̄ scribēda essent vidissem. ita dic̄. I. Etymol. i. Vide in opusculo de significatiōib⁹ vocabulo p̄ biblie: t̄ iue nies alia multa de historia q̄ cā brevitas hic p̄termitto. k. Lustrassi. p̄ uincias. i. circūisse regiōes m̄stas. Lustrare multa significar: que habent p̄bos versus: Lustrō cīrcōe designat lustrō sereno: Purgō: cīrcōe: lumen noīe pio. Et inde d̄. l. lustrū. i. purgatio vel circuit: vel luminatio vel antrū: vel p̄stibuluz: vel spaciū dños annoꝝ. Nec oīa mell̄ inuenies in pdicto opusculo. l. Bonos. i. Ignotos. m. Adjisse p̄plos. resūme supple legim⁹. n. Coraz q̄z viderēt. i. vt p̄tialiter viderēt eos q̄z famā p̄scripta non erāt. Coraz. i. p̄tialiter. aduerberēt. o. Sic pythagoras mēphiticos vates. s. adjit vel pagravit. Nota q̄ Pythagoras philosophus fuit de Samos insula oriundus. Qū. I. Etymol. xiiij. Samos insula est in mari Egeo vbi na/ta est Juno: ex q̄ fuit Sybilla Samia: t̄ Pythagoras Sami⁹ a q̄ p̄bie nomē inuenit est. Itē Aug⁹. de ciui. dei. li. viij. ca. ii. Duo phōp̄ genera tradunt. Anū italiū ex ea pte italiē q̄ q̄dam magna grecia nūcupata est. Alteruz ionici in eis terris vbi t̄ nūc grecia noīak. Italici gen⁹ auctorē habuit Pythagoras Sami⁹ t̄c. t̄ sequit. Itē iterrogat⁹ q̄d. p̄fiteret: p̄bm se esse respōdit. Istudiosum vel amatorē sapientie: q̄m sapiente p̄fiteri arrogansimū videbat t̄ cetera hic adjit: p̄ Bates. i. p̄bos. Bates dicunt p̄bi a vas vasis t̄ theos q̄d e d̄ q̄l̄ vas dei. vides enī q̄ deū p̄tineat. ppter. p̄funditatem sciētiū quā docet. q̄ Mēphiticos. i. egyptios a mēphi ciuitate egypti quā edificant Epaphus filius Iouis sicut dicit Isi. Etymol. xv. Itā historia tangit Valer⁹ maxim⁹ libro. viij. dicēs: Pythagoras

goras p̄fectissimū op̄ sapientie a luuētute peritus t̄ oīs hone statis p̄cipiēde cupiditate ingressus: nihil enī q̄ ad ultimū sui p̄uentū est finē: nō t̄ mature t̄ celeriter incepit. Egyptū petiūt: vbi l̄ris gentis ill⁹ affluefacit p̄teriti cui sacerdotiū commentarios scrutat̄ ē: innumerabilū seculoꝝ obseruatiōes cognitūt t̄c. Ver p̄dicta p̄t̄z p̄ falsi libri habent Mēphiticus.

Sic Plato egyptū t̄ archytā tarentinū. supple adiit vel pagravit. Plato p̄bs quidaꝝ fuit: cui iter in egyptū tangit Valer⁹ maxim⁹ libro. viij. dicēs: Plato patriam Athenas p̄ceptore Socratē sortitus t̄ locū t̄ hōz doctrine fertilissimū: ingēnū q̄ diuina instruc̄t̄ abūdantia: cum omnī mortalū iā sapientissimū habereb̄: eo q̄dē v̄sq̄ v̄ si ipse iupiter celo dēc̄t̄ disset: nec elegantiore t̄ beatiore facūdia v̄surus videreb̄. Egyptū pagravit dū a sacerdotib⁹ eī gentis geometrie multiplices numeros celestū obseruatiōne rationū p̄cepit t̄c. Et sequit̄. Sic: Quo minus mīro in italiā transgressum: vbi ab Archytā tarentino Pythagore p̄cepta t̄ instituta accipet. Aug⁹. viij. li. de ciui. dei. ca. iij. multū cōmentat illū. t̄ dicit inter alia. In egypto dicit: q̄cunḡ illic magna habebant at q̄ docebant. Egyptū dū ab egypto q̄d ē appropinquō t̄ pothamos q̄d ē flūni⁹. p̄t̄ Hilū flūni⁹ egypti. Tel fm. Isi. Etymol. xiiij. Egyptū q̄ p̄t̄ aerea dicebatur: ab egypto fratre Danai postea ibi regnante nomen accepit. De archytā dicit Valerius maxim⁹ in. iiiij. libro. Tarentinus Archytas dū se Pythagore p̄ceptis metaponti penit̄ immersit: magno labore longoꝝ t̄ge solidus opus doctrīe cōplexus. post q̄d ē patriā reuertitur et rura sua reuisere cepit: animaduertit negligētū vīlīci corupta t̄ perdita: intuensq̄ male meritū: sumptisq̄ inquit a te suppliciū nisi tibi iratus essem: maluit enī impunitum dimittere q̄ p̄pter irā iusto grauū punire. Tarentinū aut dicit: q̄ erat a taren to ciuitate: de q̄ dicit Isi. Etymol. xv. Lazarus Heptuni filius fuit a q̄ tarentū ciuitas t̄ cōdita et appellata est. Item Horat⁹ in libro sermonū: Pectinibus patulis lacte se molle tarentū. Pectines sunt quidā pisces q̄ dicunt gallice plāc. Et nota q̄ pecten est instrumentū texendi t̄ pectendi. Itē pectis quidaꝝ t̄ plectrum citbare: inferior pubes: rastrum agmen vel chorea verius: Lexit nat pecten pecten modulamina condit. Agmen cū rastro sic puben pectine si gno. s. Eadēq̄ oram italiē t̄c. p̄agravit. Peragrat̄ mul ta significat. dicit enī circuitū: pambulare: inquirēdo pugari: perrare: quadere t̄c. Unde cōstrue sic: Peragrat̄. i. per ambulauit. eam oram. i. eam regionē. verius: Aspires horaz tempus tibi significabit. Si nō aspires limbi dabit t̄ regionē. Dicit glosa: Eam oram italiē: italicā regionē q̄ quondam magna grecia dicebat. de hoc dicit Aug⁹. viij. li. de ciui. dei. Et inde in eas italiē ptes veniēs vbi Pythagoreoy fama celebraſ: q̄d q̄d italiē p̄bie floreb̄: auditis eminētioribus in ea doctorib⁹ facilime cōprehendit. Quare aut dicebatur magna grecia p̄t̄ Isidorey qui dicit in. xiiij. Etymol. Italia enim a grecis p̄plos occupata magna grecia nūcupata est. Deinde a regis noīe Saturnia mox t̄ Latium dicta ē: eo q̄ idem Saturn⁹ a Jou sedibus suis pulsus ibi latuerit. Noīstro ab italo sicutioꝝ rege ibi regnante italia appellata est. t̄. Et athenis magister t̄c. Cōstrue sic: dico q̄ pagravit loca p̄dicta: vt q̄ erat magister t̄ potēs Aethenis. i. apud Athēnas. Cūtias est in grecia q̄l̄ litoralis ab atha q̄d est litus: q̄l̄ in litorē posita. Uel dicunt Athēnes q̄l̄ immortales: q̄l̄ oīl̄ oīl̄ vīgūt̄ sapientia que immortalis est. t̄ sic dēcunf ab athenis q̄d est immortale. Aug⁹. in. xvij. de ciui. dei. ix. ca. di

Expositio Epistole sancti Hieronymi

cit qd Athene dicunt a Minerva q grece Athena dicitur. Et subdit multa verba: causam assignas qre a nole eius denota ta est ciuitas. dicit enim qd cuz repente ibi apparuisset oline arbor: et alio loco aqua erupisset: Necrops rex territus consiluit Apollonem Delphicem quid esset faciendum ille redit q olea Minervam significaret: vnde Neptunus et quod esset in potestate ciuitatis ex cuius nole duorum deorum qd signa illa essent: cinctas vocaret. Ita necrops oraculo accepto omes ciues virtusq sexus quoauit. mos em erat tunc illis locis ut femine publicis consultatioib inter essent. Consulta igit multitudine: marres p Neptuno: femine pro minerva tulere sententias: et quia una inuenta est plus femina Minerva vicit. a Cuiusq doctriis academie gymnasia psonabantur: q magna fama erat de doctrina ipsius. Achademia fuit villa platonis: ubi idem Plato docebat. Et sic quidam dicunt interpretat lucius: p p bellum qd ibi gestum est inter Apollinez et Neptunuz. Plato eni cius diuisebat ut posset vacare phile elegit Achademiā villam: penit ab urbe: nō solū de serata sed et pestilentē: ut curar assidue morbo libidinis impetus frangeret: discipulic nullū sentirent voluptate nisi illaz rerū quas dissererent. Gymnasiū autē dicit generalis exercitiorū locus: apud Athenas locū erat ubi discebat philosophia: et sapientie exercebat studiū: et sic accipitur hic. Nam gymnasium grece vocat qd lati ne exercituz dicitur. h est meditatio. Gymnasia Achademia dicebant studia vel exercitia studiorū vel loca studiū. Et dicit Isi. in. xvij. Etymol. Gymnasiū dicitur ubi exercent athlete et cursorum velocitas comprobatur. Nic accidit ut oīm prope artium exercitia gymnasia dicerent. Et dicitur a gymnos. i. nudus: qd iuuenes nudi exercent in campo ubi sola vereda operiuntur. Item a gymnos dicitur hec gymnas. dis. scilicet pugna vel lucta et quia magna lucta est in studio: recte gymnasium dicitur. vnde Eccl. Ij. dicitur: Colluctato est anima mea in illa. i. sapientia acquirēda: cetera plena sunt. b Venisq cuz litteras tē. Maiore mente fuit. Ita litteras inueniēt in epis. Hieronymi: cū quidam libri habeat: maior emēte se fuit: quia. i. pbs erat: emptor nō. Constructio p. Sed nota qd dicit lras qd fugientes. qd nullus potest ad pfectiōne scientie puenire: cuz semper occurrit ei qd possit addiscere. vñ Eccl. vij. Dicit sapiens esficiari: et illa longū recessit a me multo magis qd erat.

c Laptū a piratis. Pirata d: latro marinus. vñ Lucanus: Omne fratū metuēt pelagi pirata reliquit. Et cōponit a pyram qd ē ignis et rat: qd semper portat ignē in rate. d Ita tyranno crudelissimo paruit. i. obediuit: qd ad mandatum Dionysij tyranno exilauit. vñ ait: Valerius maximus II. liij. loquēs de Platone: Patria pulsus a Dionysio tyranno Megara pterat: ubi cum ad Theodore pncipē ei⁹ urbis domi cōuenire vellet negl admittere: multū diuēs an foret retentus. committi suo ait: Patienter hoc ferendū est forsitan enī et nos cū in gradu dignitatis nostre esse: aliqd tale fecim⁹: qua trāquillitate cōsiliū: ipse sibi pditionē exiliū placidiorē reddidit. vñ bñ dicit h de ipso. e Th qd pbs. i. sapiens et discretus erat. f Maiore mente fuit. i. maiore mētis ostentia habuit et aduersa equanim⁹ tolerauit. Et de isto tyranno habet h. i. vñ Valerius maximus: Dionysius cuz hereditatis nole a patre syracusanorū: vel siculanorū: ac pena totū Siciliae tyrānidē acceptisset maximaz opum dñis exercitū dux et rector classium equitatiū potēs: ppter inopiat lras puerulos Corinθi docuit. g Ad Titū lliū la. eloquētē tē. Titus lliū scriptor historia romanorū ab urbe cōdita. Cul⁹ mentionē facit Prianianus: qui d: manas. i. diffusus fonte lacteo eloquētē: quia dulce

dulce et placida hēbat doctrinā tē. h Habuit illa etas inauditū tē. cērē vrbē. h ponit ex ppter. Et ē sensus: Mirū ē et inauditū qd aliquid tā nobilē ciuitatez ingressi: aliud videre querēt p pulchritudinē ciuitatis tē. i Apolloni⁹: siue ille magus. In Plinio d naturalt historia: duo legunt Apolloni⁹: qd vñ di cebat Apolloni⁹ pgamus: a pgamo. i. Troia sic dicit: quē numerat inē auctores qd imitati i tractādo d naturis aīliū et d naturi arbor. Alii dō appella bat Apolloni⁹ Tarētin⁹: a tarero ciuitate. Et fuit vñ d illis qd imitati. Plinius i tractādo de naturi herbari. jē Hiero. i libro illustrū viro pponit duos Apollonios: qd vñ fuit senato: romanū qd a suo pdmū qd cēt christian⁹ et p xpo capite trucat⁹: hic fuit vir dī sc̄retū qd sc̄p̄t aduersus Montanū: Disca: et Maximillā insigne et longū volumē: i qd asserit Montanū et ilanos vates eius perisse suspēdio: et forte de isto uellit h. k Mag⁹. a magnitudine sc̄ie dī phs. Ah que vulgus dicebat mag⁹. i. sc̄ie magnuz Pythagorici vñ Pythagorici dī pbs. vñ dicit Chrysostom⁹: sup illud Matth. ii. Magi ab oriente venerūt tē. Magi nō malefici: sapientes intelligunt. l Pythagorici. i. pythagorici discipuli: vñ sc̄entes doctrinā Pythagorē dī qd dicit Valerius maximus li. viij. qd Pythagorē tanta vēratio ab auditorib⁹ tributa est: vt qd ab eo accepérat: i disputationē deducere nephas existimaret: qd etiā interpellati ad reddēdū cāz: h solū rhēdebāt ipm̄ dixisse. m Persi. p̄lī sūt i pīb⁹ asiarice leythīe. Et dicunt sic ab assidiuis niuib⁹: vel qd cū albo crine nascuntur. horū glauca est oculis. i. picta inest pupilla: adeo ut nocte plus qd die cernat. Ita dī Isido. Etymol. ix. p Scythe. p̄lī sūt de qd dī Isi. Etymol. ix. Limes ē plus qd scythes ab armenijs diuidit Scytha cognomē: a qd limite scythe ab aliqd⁹ phibent vocati: gens antiquissima sū habita. Itē i codē. qd Nasagethē. d scybarū origine sūt: et dicti massagethē qd graues. i. fortis gethe. nā sic Liu⁹ argentū ē que dī. i. massas. hī sūt qd inter scythes et albanos septētrionalib⁹ ingis inhabitāt. De qd Lucanus lij. De currat medica fusis agmina massagethē: scythicis nō alliget Hister. r India. ab Indo flumē qd ex occidentali claudit: hā meridiano mari pōrecta vīs ad orītū solis: et a septētrione vīs ad montē Caucasū puerit tē. ita dī Isi. Etymol. li. xiiij. Opulentissima. i. opib⁹ plenissima vel ditissima. Nā opes diuitiae: letos plen⁹ dī: Et inde opulēt. a. um. qd cōpāt opulentiorū opulentissimum. s Phison amne transmisso. i. ptransito. De isto flumē hī Sch. ii. de qd dī Isi. in. xiij. Etymol. Hanges fluui⁹ quē Phison sacra scriptura cōmemorat exiēs dī paradise p̄git ad Indie regiōes. Dicit autē phison. i. caterua: qd ex decē fluminib⁹ magnis sibi adiūcti iplect⁹ et effici vñ. Hanges at vocat⁹ a Hāgaro rege Indie. t Peruenit ad bragmanas. p̄lī sūt Indie a bragmano rege vt quidā dicunt sic vocati. Mores autē illoꝝ sūt hi. Hens bragmanaz pura et simplici vita vivit: nullis rerū capis illecebrib⁹: nihil appetit ampli⁹. qd nature ratio flagitat. sola vīnit alimonia quā tellus siue cultura producit. Hinc est qd nulla morboz genera nullus apud illos vīsus medicina: qd parsimonia ē illis medicina: sī longa sanitas vīs qd ad mortē: quā meta senectutē portauerit. vñ nemo parēs fuli comitātē exequias: nullus altero superior: nullus dītor: nullū iudicia: qd nulla corrigēda. Sī illi genti lex ē: extra ius non ē nature: nulli intēdūt corporali opti: qd nō terrā colūt nec vēs nantur.

Expositio Epistole sancti Hieronymi

nantur:nec aueupan^z:nec pisan^z:nec lau^at sua corpora:q; im-
mūdis stractib^z nō sordescut. sicut riuo sedat: edificia nō con-
struit: s^b in fossis telluris: aut speluncis: aut cōcauts montium
latebris habitat. **I**dē locus dū viuūt māsoni. p̄ficit: dūmori-
untur sepultur: enō habēt amictū p̄ciosuz: nec colore fucatuz:
s^c h^d papyri regimine mēbra velant: nec
in augenda pulchritudine plus affe-
ctat ipi v^e eoꝝ m̄lieres q̄ natūrā: tel-
ligētes q̄ nullus possit opus nature
corrigere: vñ ornamētū cultū mag-
deputant oneri q̄ honori. Non sunt
apud eos fornicator incest^z adulteriū
nec aliqd cōcubit^z: nisi gignēde plis
amore. Arma nō sumāt. bella non ge-
rūt: s^f pacē morib^z nō virib^z p̄firnat:
nō sunt apud eos ludica spectacula:
nec eqna certamina: nō ludi circēses:
nec theatrales: s^g solū mūdi ornatum
hāt delectabile vel detestabile specta-
culū nec exercent mercandi v̄su^z: nec
p̄egrinari cupiūt: vt spēs peregrinas
cōtemplent. Simplex apud eos elo-
quētia: nō falera r̄betoꝝ faciūda: s^h
cōis t̄ oīb^z solū p̄cipiens nō mentiri.

Aaria et discordantia p̄boꝝ dogmata nō sequuntur: s̄z eorum
ph̄bia ē:q̄ iuuare nō nisi iuste nouit nec nocere iuste. **C**epla nō
om̄at: nec altaria: nec in honore dñi pecudes mactat cōfites-
tes et dicētes q̄ deus verbo „pirat orantibꝝ: qđ solū ei cum
hoīe est: si aq̄ nimis s̄lititudine delectat. **N**ā verbū vt atunt:
dē est: hic mūdū creauit hic regit atq̄ alit oīa: b̄ ip̄i fatēt se
venerari. **B** sp̄m diligere: ex B̄ sp̄m trahere: **S**iqdē aiūt: deus
ip̄i sp̄m atq̄ mens ē: atq̄ iō nō diuitijs terrenis et rerū largi-
tate munifica: s̄z religiōis operibꝝ et grātuactione placat. **H**ec
de moribꝝ Bragmanaz ex ep̄la Dindym ad Alexadrū exce-
pta sūt. **S**ic ait Hiero. I. l. illustrū viroꝝ. **D**indym⁹ **A**lexan-
drin⁹ capti⁹ a parua etate oculis: ob id qđ elemētorū ignar⁹:
tantū miraculū sui om̄ibꝝ p̄buit: vt ḡometricā qđ et geometri-
q̄ marie visu indiger vſq; ad pfecti didicerit. **T**ē plura nobi-
lia p̄scripsit. **T**ē iueniēt b̄ Dindym⁹ in singlari. p̄ quodā mōte
altissimo: et pluraliter dindyma dindymoz. **T**ē greci scribūt
de eis q̄ longeni sūt. viuūt enī centū qn̄q̄inta annos. ppter
mundiciā et cōplexionē bonā aeris apud q̄s nō est asal: nec q̄
drupes: nō ferrū: nō ignis: nō vimū. hi venerant̄ familiari
dei et iudeicēter orat. **D**ulieres x̄o coꝝ sc̄olū manet iterflue-
te. **S**yon greco fluvio vbi decidit i oceanū. viri aut̄ trāffretat
ad uxores suas mēse Julio et Augusto. **C**ōmanet aut̄ cū uxori-
bꝝ suis p̄ q̄dragita dies et itex remeāt. **C**ū at uxor genuerit
duos pueros: nō ampli⁹ accedit ad cā vir el⁹: nec illa alio vi-
ro app̄oximat. pp̄le coꝝ tūlā religiositate. **S**i x̄o cōtingat
sterile inter ipsas esse: vſq; ad qn̄q̄ annos trāfit ad cā vir el⁹
et cognoscēs q̄ vſq; ad qn̄quenniū nō parit nō ampli⁹ accedit
ad eam. ppter b̄ nec multitudinem hoīm b̄ regio coꝝ. **E**t no-
ta fin qđda q̄ b̄ bragmanis: dē rex coꝝ. et pluralis hi bragma-
nes. nū. nib⁹. accusatiū bragmanes vel nas. p̄ populo. t̄ ita
bragmanes est accusatiū grecus. **E**t fin illos. pdūcīt hec syllabā
ma. s̄z fm̄ Hiero. declinat b̄ et hec bragmana. b̄l⁹ brag-
mane: sic seytha. **S**erba. **E**t fm̄ b̄ credo q̄ corripiat vbiq̄ hāc
syllabā ma. sic salmania cumana et amana. **E**xemplum Hiero.
iuenies in ep̄la ad Athletā de institutiōe filie sue: vltra me-
diū: vbi dicit Hiero. q̄ iudicata sup̄stitione ex pte facit i reiūtōe
qrundā asalū et escāz qđ Indoy Bragmane et Egyptiorum
gymnosophiste in polēta et orīca et pomoꝝ solo obseruat cibo-
cur virgo christi nō facit i toto. **P**olēta d̄: gen⁹ leguminis. p̄
ut ponit hic. Orīca pulmentū de hordeo. **A** Et biarchaz. il-
lumi ph̄m. **b** Sedentem in thro. aureo. q̄ forte habebat ca-
thēdrā deauratā: vel q̄ sapia ibi docebat q̄ auro in sacra scri-
ptura copārat. **c** Et de tātali fonte potantē inter pau. di. i.
de seculari sapia q̄ d̄: fons Tātali a Tātalo pbo fm̄ qđdam:
fm̄ alios Tātalus filius Louis: ob culpā suā apud inferos
fusinet talē penā q̄ semp sitit: et b̄ aquā vſq; ad labiū infiri-
us: et q̄i vult bibere semp aqua refugit. **I**trez pulchering po-
ma i arbore pendētia desēdūt et vſq; ad labiū sup̄: et q̄i ip̄e
vult ea app̄ehēdere s̄l̄ refugit. **A**n̄ ait Ouidi⁹ in. iiiij. Me-
thamor. vltra mediū: **T**ibi Tātale mille dēphēdūt aque:
queq; iminet effugit arboz. **F**ons Tātali d̄: mūdana sapia:
quā semp sitit curiosi: que semp refugit: q̄r nū q̄ cos ad ple-
nū reficit: q̄ sic dicit Eccl. i. **N**ō saturat oculis vīli. nec au-
ris impleat auditu. **T**ē de Harciso d̄: in. iiij. Dethamor. **D**uz.

fitim sedare cupit: sitis altera crescit tē. Additio **Philo**
stratus libro. iij. de vita Apollonei thyanei. Apud indos sa-
pientes sunt Brachmane rūcupati: grū princeps bīarchas
nosabat. eo tpe q̄ Apolloni thyane discēdi visendis stu-
dio ad illos se p̄tulerat. Quē accedētē: ceteri q̄ erant duo.

deuiginti: apprehensa manu salutare
rūt. biarchas autē noīatim salutavit:
Qui in excelsō sedebat throno: quem
ex aere fabre factū: auree statue com-
pluscul & exornabat: **I**ntra biarchā
debāt oēs i sellis humiliorib⁹. **M**ox
post philosophicā fūmōcationē ostē-
dit biarchas Apollonio statuā: tanta-
li s̄bscriptiōe notatā: q̄ttuor cubitoū
longitudinib⁹: q̄ similis ppinanti pha-
alam porrigebat: in qua humor distil-
lat in corruptibilis potiōis: phialam
mensura nunq̄ excedētis. **E**x hoc tā-
tali poculo bibere solebat indici phlo-
sophi anteq̄ somno indulgeret. **E**t
ita biarchas potandi p̄ncipiu fecit ex
phiala bibens: q̄ largiter cūctos fac-
auit: iugē humorē fundens: nō secus
acū ex fonte scaturiret. **B**ibit vna cū

acit ex fonte lacu riret; **Bibit** vna cit
philosophis **Apolloni**. **Bato** d **Inde p Elamitae** **et**
Elamite q perse dicunt ab **El** p mogenito **Sem**. **Hiere**, xlii.
dicit glo. **Elam** est regio persidis vel rex persar. vñ elamite.
e. **Babylonij**. a **Babylonia**. f **Chaldei**. pplici sunt de qbus
dicit **Ili**. **Etymol**. ix. **Lasdei** qui nunc chaldei vocant: a **Las**
setb filio **Nachor** fratris **Abrae** cognomiati sunt. g **Des**
dus. rex fuit atheniensis q post morte **Jasonis** orientis pla
gam pdomuit ibiq media vrbē cōdidit: genitq medorum
suo noīe appellauit. h **Inuentem** in genesis: q **Adam** au
ctor gētis medoꝝ fuit. b **Assyri**. ab assur filio **Sem** vo
ti: gens potētissima que ab **Euphrate** vloꝝ ad **Indoꝝ** fines:
omnē in medio tenuit regiones. i **Parthi**, a scythis origi
nē trahūt. fuerūt enī eoz exiles qd etiā eoz vocabulo mani
festas. nā scythico fmone exules **Parthi** dicunt. k **Syri**.
fm **Ili**. ab aram qui fuit qntus a **Sem** dicti sūr: quoꝝ metro
polis fuit **Damale**. l **el** dicunt **Syri** a surim: qui fuit nepos
Abrac ex ceterba: qd aut veteres assyrios: nūc nos vocam
syros: a pte totū appellates. l **Pheenix**. **Cathini** frater
Thebis egyptioꝝ in **Syriam**, pfectus apud **Sidone** regna
uit: eosq pplos ex suo noīe phenicel: eāqz, puticā **Pheeniciā**
nācupauit. m **Arabes**. sūt sabei a **Saba** filio **Chus** sic di
cti. Omēs supiorū pploꝝ istoꝝ expositiones inuenies in. ix. li.
Ili. **Etymol**. In. xiiii. at dīc ipē **Arabia** idē est qd sacra. h ēt
significare interpretat: eo q regio thurifera sit odore creans
z. n **Palestini**. sunt philistei: qz p līam sermo hebreoꝝ nō
bz: sed, p eo phi greco vtūn: inde philistei, p palestinis dis
cunt a ciuitate ytiq sua. **Idē** t **Alcophili**. i. alienigenē: ob B
qz semp fuerūt inimici israel. t longe ab eoz genere. t societa
te separati. Ita dicit **Ili**. **Etymol**. ix. o **Alexandria** aut dī
cit **Plinius** in litorē **Egypti** maris a magno **Alexandro** cō
dita in aphrice pte ab ostio canopico duodecim passuum in
xta mare othim lacum. Interiacet aut inter egyptū t mare.
Ethiopia sicut dicit **Ili**. **Etymol**. xiii. dicit a colore pploꝝ
qz solis vicinitas toter: deniqz vīm siderū, pdit boim color.
est enī lugis estus. nā qzqd ēt: sub meridiānū cardine
est. multa alia ponunt ibi. In fine dīc qz due **Ethiopie** sunt:
yna xtra ortū solis: altera xtra occasum in mauritanīa.

vna p[ro]t[er]a vbi r[es] altera p[ro]t[er]a v[er]o v[er]o v[er]o
p[ro]p[ter]a **Hymnosophiste**, nudi p[er] opacas **Indie** solitudines perhi-
ben[em] philosophari adhibentes t[ri]m genitalibus tegmina: b[ea]t[us]
et a generando se abstinet. ita dicit **Illi**. **Etymol.** vii. vbi agit s[ecundu]m
philosophis et dicunt a gymnos qd est nudus: et sophos qd est
sapientia vel sapientis: quia nudi sapientes vel philosophi.
q[ui] **Et famosissima** solis mensa **Delphico** **Apollini** conse-
crata. r[es] **Videret** in fabulo. i. in litore fabuloso in quo erat
templu[m] **Delphici** **Apollinis**. **Ista** mensa dicitur quidam esse s[ecundu]m
qua legis in **Valerio maximo**. li. iiiij. q[ui] a p[iscatoribz] in **Wiles-**
sia regione verriculu[m] trahentibus: quidam lacu[m] emerat: extra
cta inde magni ponderis aurora mensa delphica: ora cōtro-
uersia e illis p[iscin]i se capturā vendidisse affirmatib[us]: h[oc] forti-
ne dñe[us] emulsi dicitur: **Qua** d[omi]natio pp[re] nouitatem rei: et ma-
gnitudinem pecunie: ad vniuersit[er]u[m] cimutatis eius p[ro]p[ter]im declarat:
placuit **Apollinē** **Delphicū** q[ui]suli cui nā mēsa adiudicari de-
beret: **De**rūdit: illi cēdandā q[ui] sapientia ceteros p[er]staret: tunc
Wilesio **Thalei** mensam dederunt: ille cessu[em] cam **Biantis**

Expositio Epistole sancti Hieronymi

Blas Pyttaco:is ptin^o alij:deincepsq p oīm septē sapientiū orbē ad vltimū ad Solonē puenit: qui t titulu amplissime prudētē t h̄mī ad ipm Apollinē trāstulit. **H**ox septē sapientiū mentionē facit Aug^o. xvij. de ciui. dei. ca. xxiiij. **S**z qr tātī phī nulla esset cōmēdatio: tantā viā fecisse vt videret mensaz illā: iō alij: dieūt eū in Milei am iūsse: vi videret ibi phos: q trade bant Astrologiā: t nūeros sibi necfarios: t figurās in fabuloſo litorē p trahentes. vñ t loc^o in q docebat t p trahebat dicebat mensa Solis: qui ē d^e sapientie: qr ibi sapientia docebat apponebat famosissima autē erat: qr vtilitas doctrine illi^o in multis prib^o diuulgabat: t forte opinio istoz q sic dicit: fundat super b qd diei Aug^o. viij. de ciui. dei. ca. ij. vbl sic s: Thales milcesius ut in celoſores etiā propogaret: rex naturā ſcrutatus: ſuasq diſputatiōes l̄is mandās eminuit: maxime qr admirabilis exigit: q astrologie numeris cōprehēſis: defēt^o ſolis t lune etiā p dicere potuit t. **A**dditio. Ipa mēla Solis ē illa de q Herodotus li. iii. tra ſcribit: Lambyses conſtituit tripharū mouere bellū: aduersus Cartaginēſes: aduersus Ammonios: aduersus Ethiopeſ macrobiōſ: t longenos qui ap̄briacā ad australē mare incolūt. Aduersus autem Carthaginēſes nauticis copijs. Aduersus Ammonios peditati. Aduersus aut̄ Ethiopeſ p^r exploratores mittēdos: p ſpeciē dona ferendi illoꝝ regi: ſpectatū illie mensaz ſolis: Huncd re uera eſſet: ſumulq res Ethiopeſas ex ploratū: Solis aut̄ mensa talis ē me moraſ. Est aut̄ in suburbanis pratū: omniū qdrupedū afflita refertur carne: quā p noctē ſinguli ciuiū magistrat^o pperant poner: ad eāq: vbi illuxit: enīlibet epulatuſ ly accedere: Nec ab ipſa terra reddi afflītū indigene aiunt: Et mensa qdē que ſolis vocaſ ta lis eſſe fert. Et paulo post: Explora tores inspecto carecere: inspexerunt et mēla q ſolis dicit. Hāc Pomponi^o mella: ppe ſine tertī libra. Helio trapeçan nomiat. Helios enī ſol. Trapeça mensa s: ſic ſcribēs. Et locus in ethi opia: paratis ſemp epulis refert^o: et qr vt libet vſci volentib^o licet. Helio trapeçan appellant. t q paſſim appo ſita ſunt: aſſirmat naſci ſbinde diuinitus. Brito. a Inuenit ille vir t. littera plana eſt. b Scriptit ſuper b pleniflme octo voluminibus philo ſtratus. ille pbs q ſecit octo libros de sequētib^o ſras p orbē terraz. **C**a. II

Quid loquar de ſeculi hominib^o i. de ſecularib^o phis q a ſeculo poſſeffis. d Cum apſlus Paulus vas elec tōis. i. deo elect^o vt portaret nome ſuū corā genti bus vel potētib^o t regib^o: Act. ix. Vas electiōis mihi ē iſte magiſter gentiū. i. Chimo. ii. In q polū ſum ego pdiator t apſlus t magiſter gentiū: in fide t veritate. e Hospitiū. i. christi. f Loqbatur dices. ii. Cor. xiiij. g An experimētū querit^o eli^o qui i me loqui xp̄s. i. vultis experiri vtruz xp̄s poſſit in me loqui. h Lustrataz. i. pagratis. i. Ascēdit hieroſolymā v̄ videret. Petru ad hal. i. Abi dicit Slo. Nō diſcere aliqd ab eo: ſi videre eū. ppter affectū apſtolat^o. Et vt Petr^o ſcrier me foze ſibi coapſtolū. Damascus v̄bz eſt Syrie: ſodita a Damasco diſpēſatoris Abrae filio ſiē dīc Iſi. Etymol. xiiij. Arabia ap̄ellata. i. ſacra. hoc enim ſignificare interptat: eo q ſit regio thurifera odores creans: in cui^o ſal tib^o t myrrha t cinnamomū puenit: ipa eſt t Saba appella ta a filio Abrae q niſcupat^o ē Saba. Ita dicit Iſid. xiiij. Ety mol. Hieroſolyma exponit in opuſculo vocabuloꝝ Biblie. k Et manſerit apud eū dieb^o. xv. hal. j. l Hoc enī myſte rīo

rio hebdomadis et ogdoadis t. Hebdomas ſumptum eſt a grecō: quod ipſi dicūt hebdomos. Et deriuat ab hepta qd eſt ſeptē qd heptomoſ: uerſa p in b et t in d: fit hebdomos. Similis ogdoas ab ogdo qd ē nomē grecū deriuat. nā b no men octo ſumpsum a grecis. Et dicit hebdoas ab hepta. i. ſe

ptem. t doas qd eſt dies. Et ogdoas

ab ogdo. i. octo t doas dies. Per heb

domadē ſignificat ver^o testamente

cui ſervit ſepetenari^o: qr iudei celebraſt

ſeptimū dīe. ſ. ſabbatū. Item ſeptimū

mēſem: ſeptimū annū: t in vltimo ſe

prime decadis faciebat iubile. Oga

doas ſiu octonari^o ſervit nouo teſta

mēto: in q celebraſt dies octaua reſur

rectiōis. Cōſtrue ſic: Futur^o gentium

pdiator inſtruēdus erat b mysterio

hebdomadis vel hebdoadis. i. ſepte

nari p quē deſignat ver^o teſtamentū.

Et ogdoadis. i. octonarij: p quē deſi

gnat nouū: vt. ſ. in telliger p manu

onē ſeptē t octo diez apud Petru ſe

elle ſtitutū doctoz noui ac ve. teſta

Alli enī ſtrariū eet illud qd legit ad

hal. Vni videre Petru. glo. nō diſ

ſcre t. in Bursū t. expofit. i. re

tulit n Curreret aut eucurreret. i.

ne putare inutilis pdiacſe. hal. ii.

o Habet neſcio qd t. viua vox. Nec

est ſra antiq. Moderni hñt viua vox

actus. t in idē redit. Cōſtrue ſic: U

na vox vel act^o viua voix b nescio

qd latētis energie: qd dicere: nō po

ſuꝝ exp̄mēre qdū interi^o operet. t bē

qd ſequit. Et in aures diſcipuli de au

ctoris ore tranſiſula fortius ſonat. trā

fusa. ſ. vox. Forti^o ſonat: qd fortius im

primū vel ſonat: t ſic trāfusa eft no

minatiꝝ pluralis. Energia dicit in

terior operatio vel labor interior. Et d

ab en qd eſt in: t erge quod ē opatio.

Et deriuat ab b verbo energo qd ē

int̄ operor: p interioꝝ opatio ponit

bic. Sequit teſtimoniū Eſchini: p qd

omissa. pbat. p Ann. t Eſchines cu

Rhodi exularet t. Eſchines t Demo

ſthenes duo fuerit oratores: Eſchines

impugnauit cām Theſiphontis.

Demoſthenes defendit t eſchino pre

ualuit. Ande Eſchines q eſt atheni

ensis Rhodū in exiliū miſſus fuſt. Et

hoc ē qd ſcribis in. viij. li. Valerij ma

ximi. Eſchines cuꝝ ppter iudicialem

ignominia relictis Athenis Rhodū

petiſſer atq ibi rogatu ciuitatis ſuꝝ

paꝝ in Theſiphontem: deinde Demo

ſthenis p eodē orationē clarissima et

ſuauissima voce recitasset: amirantib^o

cūtis vtriusq culminis eloquentia:

ſz aliqui magis Demoſthenis: qd inq

fi ipm audifſetis. q. d. multo magis miraremini. De iſto Eſchi ne loqui ſual. in. i. li. Aleſā dreidos: Interca ſenibus i pal adis arce recepl Eſchines loqui: ceptaq demosthenē lit. Arguit t pace oīdit nil tuti^o eē. Bz qr vocabat eū bestiā. audi qd dicit Valerij maxim^o: Cant^o oratoꝝ t mō tā infest^o ad uerſari^o: ſi inimici vim: ardorozeg dicēdi ſuſperit: vt ſe ſeptē ſuſpari idoneū lectori eſt pdiareſt: exptus acerrimū vi gorē oculoꝝ: terribile vult^o pondus accōmodatū ſinglis ver bis: p ſono voix efficacissimos corporis mot^o. q Rhodus. nomē eſt ciuitat^o: quā Leſrops cōdidiſt: t etiā iſule. vii. Ibid. xiiij. Etymol. vbi agit de iſule: ſic ait: Rhodos cycladū pri ma ab oriente in q roſe capulū ſi eſt inuentū dū ciuitas cōde reſer: q t v̄bz t iſula Rhodos ē appellata. **C**a. III

Nec b dico. Hic vitat arrogiā ſtinētia: vt p̄t ſi diuſſi

ope ſuppoſita. t iō p̄trāto breuitatis cā. ſra plana eſt.

Hec b dico q ſit aliqd t. Hec eſta Hiero. q. d. nō p̄ſouſi tibi

exempla pdieta qd ſentī ſi me q. pp̄ ſcīaz meā d̄ ebeas veſe

ad me: v̄l qd poſſis aliq v̄tilla audire de me v̄l diſcere: imo d̄

co q ſi Ardo: tuus. i. ſeruor addiſcedi.

* Et diſcedi

Expositio Epistole sancti Hieronymi

a. *Et discendi studium.* l. vobis emis applicatio anim ad discendit. b. *Ablig nobis q se pbari debeat.* q.d. etiā sine me laudabiliter studies. c. *Tu cōmēdari debes:* tū qd subdit p genera lē sīaz dices: c. *Ingeniū docile et sine rē.* et p etiā. d. *No qd iuuenias rē.* Dic cōmēdat eū de bona intētōe: cū dicit: *No qd iuuenias rē.* qd iuuenias. i. qd studēdo p̄ficias. e. *Sz qd que ras.* i. qd intēdas. l. noticiam sacre scripture. Dicit enī Ambro. Intētō tua operi tuo nomen imponit. f. *Mollis cera rē.* hic innuit q sit habilius ad p̄ficiendū: exēplo mollis cērē: qd de fæcili recipit imp̄fōlōnē qdūlōbet figurarū. dicit g: *Mollis cera rē.* Cōstrue sic: *Mollis cera t facilis ad formandū.* etiā. i. chuis. Van⁹ artificis qd habet arte operādi de cera. g. *Et plaste.* i. formatoris qd formas imprimit. Lefſet. i. quis nullus in ea opere. L. x̄tute. i. potentia. Est qd p̄t esse actu. qd illa potētia de facili redigere ad actū. Et dicit d. paulino qd doctore careat: tū ppter nobilitatiē ingeni⁹ habilius ē vt in studio p̄ficiat. Plastes de formator v̄l figūlus: a plātino. mas. qd ē formare: qd deriuat a plasmōs grece qd ē forma re. Quidā dicit qd plastes de ab hoc verbo greco plaste qd est manib⁹ cōpono. Et sumib⁹ b nomē plastes a sedā psona p̄teriti pfecti passiū qd ē peplaste. h. *Paulus aplus rē.* Ne paulinus ppter cōmēdationē supi⁹ factam nimis suo sentiu inniteret: hic dicit eū vt doctore sacre scripture qrat ppter utilitatē quā idē sequet. Et pponit exemplū Pauli qd multi pfectit audiēdo Samalielē. vi. dicit: *Paulus apls ad pedes Samalielis rē.* gloriatur. Act. xij. i. *Et armā spūali bus telis.* Spūali bus tela sunt virtutes et miracula qbus spūales hostes ipugnant et eoz cōtationib⁹ cōtrafit: qui his armat⁹ ē cōfidenter docet. vñ dic cā aplo. ij. Cop. x. k. *Arma enī nre militie.* i. virtutes et miracula p̄q in p̄dicatiōe militam⁹. l. *No carnalia sunt. debilitate.* m. *Sz potētia deo.* l. fm̄ deū: vel ad honoē deī. n. *Ad destructionē munitionū.* i. vt destruāt p̄filia hoīm seu demonum diuersis calliditatib⁹ munita. Cōsilia hoīz vel demon⁹ destrūctes. l. sum⁹. vel b quod dico. Arma nre militie rē. vñqz huic iterpositio ē. Supi⁹ enī dixerat sicut p̄t i tertii ep̄le: *No fm̄ carnē mitam⁹ rē.* Et est suspensiua p̄structio. vñ repetendū est: *Militamus nos di co: destrūctes silia hoīm vel demonū.* o. *Et oēm altitudinē.* t. pfunditārē st̄ellect⁹ tā legisperitoz p̄phoz. Altitudinē dico. p. *Extollētē se ad uerissimā sciaz deli.* i. qd deo est: vt dum impugnat p̄fūs h̄ginis t h̄noi qd captiūnates. i. captiūnatae redigētes. r. *Oēm intellectu.* i. captiūnatae duci mus oēs supbe intelligētes: dum xp̄o p̄tradicētes: ducim⁹ vñqz i obsequiuz xp̄i. i. vt fidēi xp̄i cui p̄t repugnare rāt: humilis obediāt. et b ē qd hic dī: Ad obedēdū deo. Tert⁹ apli est: In obsequiū xp̄i: t parati sum⁹ sublinga re oēz inobedientiā. s. *Timothēu rē.* Dic ostendit sciam sacre scripture esse et necessariā i qdlibet statu. Et p̄mo in statu

b. *t discendi studiū etiā absqz nobis q se pbari debeat.* Ingeniū docile t sine doctore laudabile ē. Nō qd inuenias: sed qd qras p̄fidera mus. Mollis cera t ad formādū s facilis: etiā si artificis t plastē ces sent man⁹: tū virtute totū ē qcqd b esse potest. Paulus aplus ad pdes gamalielis legē moyſi t pro p̄beras didicisse se gloriāt: vt armā spūali bus telis postea dice k ret p̄fidēter: *Arma enī nre militie nō carnalia sunt: sz potētia deo: ad destructionē munitionū: cōsi lia destrūctes: t oēm altitudinez extollētē se aduersus sciam dei: et captiūnates oēm intellectu ad obedēdū xp̄o: et pati subiugare cunctā inobedientiā.* t Timotheum scribit ab infantia sacris littoris eruditū: t h̄ortatur ad studiū lectiōis: ne negligat gratiaz que data sit ei p̄ impositionē manus presbyteri. Tito p̄cipit: vt iter ceteras virtutes episcopi: quem breui sermone depinxit: sciam qz in eo eligat scripturāt obtinētē inquit eū qui fm̄ doctrinā est: fidēlē sermonē: vt potēs sit exhortari in doctrina sana: t p̄tradicētes reuinçere. La. III

Sancta qdpe rusticitas so lū sibi pdest: t qdū edifi cat ex vītē merito eccliaz xp̄i: tm̄ nocet si destrūctib⁹ nō resistat. a. Malachias ppheta: imo p mala chiam dñs interrogavit sacerdotēs legē. t Intantū sacerdotēs officiū est: interrogatū respōdere de lege. Et i deuteronomio legim⁹: Interroga patrem tuum t annū ciabit tibi: seniores tuos t dicēt tibi. In psalmo quoqz centesimo octauodecimo: *Cantabiles mihi erant iustificatiōes tuę in loco peregrinatiōis meę.* Et in descriptione iusti viri: cum eum arbori vītē David que est in paradi so compararet: inter ceteras virtutes hoc etiam intulit. In lege domini voluntas eius: et in le ge eius meditabitur die ac nocte. Daniel in fine sacratissime vīsiōis ait iustos fulgere quasi stellas: et intelligētes: id est doctos

statu p̄lationis: exēplo Timothēi ep̄t qui: licet ab infantia līras sacras didicerat tū monet eū Paulus: vt eaz studiū nō negligat: hoc est qd hic dī: Timothēi scribit rē. j. Timothēi. j. Hoc p̄ceptū cōmendo tibi fili Timothēe fm̄ p̄cedētes in te p̄phetias. Hlo. fm̄ sciētiā p̄phaz qd erat i te anteēz eses ep̄s ordinatus: Ecce qdler fuit ab infantia sacris līras erudit⁹. Ad studiū xō horatur. dicens. j. Timothē. iii. At tēde lectiōi exhortatiōi t doctrine t sequit ibi: Holi negligere grām que dara ē tibi p̄ p̄phēria cu impositionē manus p̄sbyteri. Et exponit Hlo sa: Holi negligere grām episcopatus qd est in te: qd tibi data est p̄ p̄phetaz. i. sanctoz elec̄tionē: in qd ex p̄teritis videb̄ dicerē qd lis futur⁹ sit. vel. p̄p̄hetā hic vocat inspirationem spūlancti: qd reuelante cognouit apls Timothēi esse dignū episcopib⁹ bonoz. t Presbyteri. p̄ p̄sbyteroz. Singulare p̄ plurali polluit: qd minus trib⁹ esse nō possunt in consecratioē ep̄i. vel iō singularē dicit p̄sbyteri: qd unus imponit manus ceteris al sentientib⁹. Alia līra est p̄sbyterij quia p̄sbyteriū ē causa cur man⁹ iponāt: vñ qd impositionē manus dat p̄sbyteriū ordinato. Postea pponit aliud exemplū ad idē. cū dī: v. Tito rē. Depinxit. i. descripsit: ad Litum. j. Oportet eōm sine crimine esse rē. x. Sciam qz in eo eligat. i. eligendā ostēdat. y. Obtinētē. in textu cōplete. Cōstrue sic: oportet inq̄t apls eōm esse obtinētē eū sermonē qd est fm̄ doctrinā. i. veritates. vt potēs sit vita t scia. Exhortari scientes i doctrina sana t reuinçere. i. redargue re p̄tradicētes. i. cos qd p̄tradicēt ve ritati. Ca. IIII

Sancta qdpe rusticitas rē. Dic doceſ defectum huīns sciente in quolibet statu esse damnosum: cum dicit: rusticitas. i. simplicitas. a. Non resistat. s. cum possit. b. Malachias ppheta rē. Dic ostēdit i statu sacerdotalis dignitatis scientiā esse necessariā t b p multas auctoritates. Et p̄mo al sumit auctoritatem Malachie dicens: Malachias rē. interrogavit sacerdotes Malach. i. et. ii. c. Intantū rē. respōdere d̄ legē. Unde Malach. i. sup illū textum: Labia sacerdotis custodiunt scientiāz rē. dicit Hlo. Si sacerdos d̄ lege interrogetur doceat: resistētes cōvincat: alioquin frustra iactet dignitatem cuius non habet operationes. Irē Agget. ij. super illum locum: Interro ga sacerdotes legez. dicit Hlo. Sacerdotum est legem scire domini et ad interrogationem de lege respōdere: si sacerdos est sciat legem domini. Si ignora legez: ipse se arguit non esse domini sacerdotem. d. Et in deuteronomio legim⁹. xxxii. Interroga patrem tuū rē. seniores p̄sbyter grece senioz latīne. e. In psalmoz cētesimo decimo octauo. dicit David: *Cantabiles mihi erant rē.* f. Daniel in fine sa. rē. hic ostendit eruditā iusticiā ac scientiā rusticā t simplicitate meliorē. dicit g: Daniel in fine secretissime vīsionē rē. Dan. xij. Dicitur autē secretissima hec vīsio: quia est de incarnatione verbī et morte eius et die iudicij: vel secretissima propter difficultatem.

Expositio Epistole sancti Hieronymi

a. Quasi firmamentū. qd mag. eminet. i. Cor. xv. Aliis clari-
tas solis; alia claritas lune; et alia claritas stellarum. stella ei-
differt a stella in claritate tē. b. Vides q̄tū tē. i. simplices
insti; sapientes docti q̄ instruūt alios. c. Fulgebit q̄s splē-
dor firmamenti. q̄tū p̄mū essentiale. d. Et q̄ tē. q̄s stelle
stellis cōparant. ppter p̄mū accidē-
tale; qd p̄sequunt ex alio p̄ instruc-
tione; et cū h̄ habebat essentiale. e. Cur
dic̄t paulus tē. Hie oñit scias sacre
scripture esse necessariā in statu officiū
p̄dicatōis. Et h̄ p̄bar p̄ paulū: q̄ p̄
pter scripturaz scias quā habebat as-
sumptus fuit ad p̄dicatōis officiū: et
hoc ē qd dic̄t. Cur paulus apls factus
est vas electiōis. i. q̄r elect⁹ et assū-
ptus est: vt q̄s vas dñi p̄ciosū p̄ mun-
dū portaret p̄dicatōis verbuz. Act.
ix. Vas electiōis ē mibi iste. Et respō-
det. f. Nempe q̄r vas legl: et sancta-
rū scripturaz erat armarium. q.d. Jo
ad h̄ elegit paulū q̄r vidit idoneū. S̄z
cōtra: Nonne gratuita est electio dei?
Solutio. hic agit de electiōis p̄dicati-
onis et nō de electione p̄destinatōis.
g. Pharisei stupet tē. q̄r Paulin⁹
erudit⁹ erat in secularib⁹ scientiis: ne
foste putaret q̄ sacre scripture intelli-
gentias posset capere p̄ se: hic ostēdit
q̄ h̄ facere nō p̄t sine grā reuelante:
q̄r gratia dei reuelat arcana ad q̄ non
p̄t puenire secularis scia: sicut p̄t in
christo hoīe et in sancti hoīb⁹ sic fuēt
apl⁹ et p̄phete et patriarche. vñ dicit:
Pharisei stupet i. doctrina dñi. l. xpi
hoīs q̄r plen⁹ erat grā: et tota trinitas
ei reuelabat arcana: que purus h̄ pe-
netrare nō poterat. vñ Job. vii. Cum
mirarent iudei dicentes: quō hic l̄ras
scit cū nō didicerit? Redit iesus et di-
xit: Nea doctrina non est mea h̄z el⁹ q̄
misit me. Item Lu. iii. Mirabant in
verbis gratie que p̄cedebant de ore
illis. Reuelauit q̄ gratia xpo hoīe re-
uelauit nibilomin⁹ aplis. vnde dicit:
h. Et mirant̄ i. Petru et Johāne tē.
Act. iii. Vides petri ḥstantiā et io-
hānis: cōpto q̄ hoīes ēēt sine l̄ris et
idiote: amirabant̄ tē. Et certe nō erat
amirandū: q̄r doctorē habuerūt q̄ in-
teruallo t̄pis nō indiget ad docēdū:
et h̄ ē qd dic̄t: i. Quicquid tē. Sugge-
rebat. i. indicabat. k. Et erat iux qd
sc̄ptuz ē. Didactoi theov. i. docibiles
v̄l docibiles dei. Theo genitū ē h̄b⁹
noīs theos. S̄z vbi ē illū sc̄ptū. Blo.
sup illū textū Job. v. Scriptū ē illū
in p̄phetis: et erūt oēs docibiles dei:
vel docibiles: dicit pluraliter: q̄r om̄s
p̄phete uno eodēq̄ sp̄ repletis: h̄z p̄
phetauerint diversa: ad idē tendebat
quapropter cū quis eoz oēs alij p̄cor-
dabat: sic in Jobel q̄ dic̄t: Et erūt oēs
docibiles vel docibiles dei. Jobel. ii.
vbi nr̄a l̄ra est: Letamini i. dño deo n̄o q̄
dedit nobis docto-
re in istice. Jē. Ela. liii. Donā laſpidē. p̄pugnacula tua tē. et
vniuersos filios tuos doctos a dño. Itez Hierē. xxxi. Post
dies illos dicit do. da. legē meā in viscerib⁹ eoz: et i. corde tē.
In euāgeliō Job. vi. vbi scribit̄: Et erūt oēs docibiles dei. Bre-
fiebūt: Cai eōp̄t̄oi παρ̄t̄ετ̄ θ̄ιδ̄αx̄ T̄oi θ̄εou. Per
l̄ras latinā sonat sic: kai esontai p̄ates didactoi theov. Et i
in p̄nunciatione sic sonat. ke esontae pantes didacti theov. Et i
enī diphthongus h̄z sonū e. et oī diphthongus h̄z sonū i: et oī
diphthongus h̄z sonū v vocalis. Nūius aut̄ interpretatio: Et
erāt oēs docibiles dei: vel poti⁹ docti dei. Didasco enim xpb⁹
grecū idem est quod doceo. vñ didascalos. i. doctor: et dida-
cos. i. doctus. Item p̄ antiq̄ biblia inueni has figuraz:
θ̄εοδ̄ιδ̄αx̄ T̄oi: Et sicut predictum est sonat apud nos:
theodidactoi. i. dei docibiles. i. edociti a deo: vel q̄s dens do-
cuerat

cuerat vel docebat. l. Duodeci ānos tē. Dicitū ē. s. q̄ phari-
sei mirabant̄ i. doctrīa saluatoris mirabant̄ in doctrīa Petri et
Jobis. Duo at̄ sūt q̄ faciūt excellētā doctrīne mirabilē. Petri
mū: cū ille q̄ docet: etat̄ ē tenere. Sedom ē illud: q̄s illi q̄ docet
sūt simplices et idiote. P̄ximū videbāt pharisei i. saluatorē. vñ
d̄r̄ hic: Duodeci ānos. Ecce etas te-
nera. m. Et i. cōplo tē. Dū prudēter
interrogat. Ecce doctrine excellētā.
Luc. ii. inuenies q̄ tangit hic. Sedom
videbant in petro et iohanne: t̄ i. mī-
rabant̄ in eis elegātā doctrine. vñ
dic̄t hic: n. Nūi forte tē. Constra-
sic. Preliūmendū esset petrus et iohan-
nē aliqd scire: nūi nos dicam⁹. l. si nos
nō dicērem⁹ rusticū petrū et rusticū
iohānez esset̄ in veritate nos dicim⁹
q̄ fuerunt simplices et idiote: sic legit
Act. iii. tamē tamen habuerāt elegātā
doctrine. vnde sequitur: Quoꝝ vter
q̄ dicere poterat illud: qd sumis s. q.
Cor. xj. Et si. i. q̄uis. Imperiti sumis
sermone. i. lingua materna. Nō tñ im-
periti sumis sc̄ietia. i. inspirata. Iohā-
nes rusticus fuit genere: p̄scator of-
ficio. Indoctus sine literis ab homi-
ne traditis: q̄r p̄scator indocetus erat
anteq̄ vocare a dño. o. Et vñ illa
vox obsecro. illa dicitur admirative et
discretive. q.d. illa vox admirabilis
excellētio ceteris vnde venit: Un-
de Aug⁹. Si altius intonisset: totus
mundus capere nō potuisset. vnde si-
gnaf in aquila: que ceteris anibus al-
tius volat. vnde venit eis nūi a solo
deo? Illa vox. s. in principio erat ver-
bum et verbū erat apud deum et deus
erat verbū. Ecce elegātā doctrine
quā habuit a deo: et nō ab homine, q̄r
vō mentionē fecerat de verbo: quod
grece dic̄t logos: qd multa significat
apud grecos dīc q̄ fm̄ oēs suā signi-
fications conuenit xpo. Dicit ergo:
p. Logos grece qd talibus figuris
scribit̄ apud grecas: λογος.

q. Multa significat. nam et verbū
est tē. Christus dīc verbū inq̄stū pa-
trē dicētē manifestat. r. Ratio. di-
citur inq̄stū creaturas ad finē ordi-
nat. s. Supputatio. inq̄stū distin-
git. t. Causa. inq̄stū res in esse. p
ducit. vel melius et magis ordinat.
Verbū dicit q̄tū ad patris dicētē
manifestationē. Causa dicit q̄tū ad
rerum creationē. Ratio dicit q̄tū ad
creatoriū ordinationē ad finē. Sup-
putatio dīcitur q̄tū ad ordinā-
torum distinctionē. Et nota q̄ logos
dicit ab hoc verbo logo quod ē dico.
Hoc doctus Plato. v. La. v.
h. Nesci. tē. Hic ostendit q̄ sapientia
mūdāna celestia nequit in-
dagare mysteria: que quibus vult re-
uelat gratia. vñ Matth. xi. Confite-
or tibi pater dñe celi et terre: quia abscondisti herā sapientib⁹
et prudentib⁹: et reuelasti ea parvulis. Dicit itaq̄: Hoc do-
ctus plato nesciuit. quod de verbo de iohānes predixit. Et
similiter. x. Hoc Demosthenes eloquentissimus ignoravit.
et tamē Plato maxim⁹ erat philosophus Demosthenes rhe-
tor eloquentissimus. de vtrōq̄ satis dictū est. s. Demosthenes
aut̄ fm̄ derivationē grecam dicit a dmos quod est populis
et schemos qd est virtus et status: quasi robur et stat⁹ sive po-
tentia populi. et fm̄ dicit Hieronym⁹: hoc doctus Plato ne-
scivit: vide Aug⁹. sensisse contrariū: dicens in. vii. cōf. se le-
gisse in quib⁹ dā platonicoꝝ libris: non quidem his verbis:
sed hoc idē multis et multiplicib⁹ p̄suaderi rationib⁹: q̄ in p̄-
cipio erat verbū: et cetera que sequuntur vtrōq̄ ad. Et tenebre
eam nō cōprebenderūt. Et q̄ omnis anima q̄uis testimonius
peribeat de lumine: non est ipsa lumen: sed verbū dei deus.
vñ. Et enī

Expositio Epistole sancti Hieronymii

Es est enim lumen verum quod illuminat omnes homines venientem in hunc mundum: et in mundo erat et mundo per eum factum est: et mundus eum non cognovit. Item dicit se ibidem leguisse: quod verbum deo: non ex carne: non ex sanguine: non ex voluntate viri: neque ex voluntate carnis: sed ex deo natus est. Ex his itaque videt quod doctus

Platon sciuit quod in principio erat verbum et verbum erat apud deum: et deus erat verbum. Veritatem hoc nesciuit a pure spiritu puro aspectu intelligere: scilicet sciuit Iohannes. sed quodam ratione discursu et enigma. **L**ollus enim impius non per aspectum intelligere contemplari gloriam dei. **E**sae, xxvij. **E**m se prouaginta. a **P**erdita inquit sapientiam te. **V**isus ad locum illucras vidit diem eius. **H**ic ostendit defectum et insufficienciam secularis sapientie: et effectum et superabundantiam gratiae. **L**ra plana est. **A**uctoritates manifestat seipsum: prima sumit de. i. **C**or. i. **P**erdita sapientiam sapientium: prudentiam et mundanam sapientiam et prudentiam eliminabo a predicationibus evangeliorum. Et huius sumit de **A**bdia. ca. i. vbi dicit: **P**erdita sapientia idem est: et prudentia de monte Esau. Item **E**sa. xxix. **P**eribit sapientia a sapientibus eius: et intellectus prudentium ei abscondetur. b **V**era sapientia perdet falsam sapientiam. et eliminabit a predicationibus euangeliorum: sicut prout in Paulo de quo subiungitur. c **E**t pro quia. d **Q**uoniam sapientia predicationis in crucifixione est. quis predicatione crucis stulta reputatur. i. **C**or. i. **V**erbis crucis pereuntibus quidam sapientia est. e **T**amen paulus sapientiam loquitur inter profectos. i. **C**or. ii. **E**t vocat huius profectos cognitores et doctores quibus opus non est doceri: sed auditores iam capaces: sed quam sapientiam sequar. f **S**apientia autem non seculi huius est. et malignorum spirituum vel phorum quoniam mundi videbantur. **N**on destruit. i. **Q**uoniam sapientia destruit. g **D**e sapientia. i. **X**pm in quod ostendit est dei sapientia: de redemptio hominum loquuntur: dico. h **I**n mysterio. i. exponendo mysteria in quibus Christus significatur: abscindita ut nescientia pseudo: quod non in verbis sed in sententiis est: non humana ratione comprehensibilis sed spuma efficacia creditibilis. i **Q**uoniam sapientiam predeterminavit deus. i. predeterminavit. l **A**nte seculum. i. antequam mundus esset. m **D**e sapientia Christi enim de virtute et dei sapientia. i. **C**or. i. **P**redicatio Christi dei virtutis et dei sapientia. n **H**ec sapientia in mysterio. est. sub diversis figuris in veteri testamento. o **D**e quod non nisi psalmi triplex. pro occultis filii te. **C**or. viij. p **E**t quod in mysterio te. ad **R**o. i. q **P**redeterminatus autem et figuratus est. **R**ecognoscitur fuit in abel Ben. iiiij. que Cain interfecit. in Isaac: que paternum voluit. Ben. xxij. **I**n ioseph: quod fratribus vendit fuerat. Ben. xxvij. In agno. **E**ro. xij. In Hierusalem. Hier. xviii. In lapide angulari. **E**sa. xv. viij. In lapide omario. **T**ach. iiiij. In multis alijs figuris. r **A**nti et prophetis. dum. dicunt est quod sacre scripture mysteria reuelata sunt a deo Christo et apostolis ad quod non potest pertingere scientia secularis. hic ostendit quod reuelata sunt prophetis et patriarchis. **L**ra plana est. Continua sic: dico quod figuratus fuit. vix et prophetas appellabantur videntes te. i. intelligebatur figuratus mysteria reuelata gratia divina. Sed autem hic dicitur: sumit de. i. Reg. ix. vbi dicitur: qui prophetas dicitur hodie vocabat olim videt. Sic ostensa est in genere reuelatio fuisse facta prophetis. Postmodum

dum subdunt specialia exempla in patriarchis et prophetis; et primo de Abraham patriarcha. cui dicitur: sed Abraham vidit dominum eius et letatus est. **J**ob. viij. Abraham pater vester exultauit ut videret die meum: vidit et gauius est. **V**idit visione intellectu crucis prophetam spumam mysteria reuelante. Postmodum explicatur in

speciali de reuelatione facta prophetis cui dicitur: et Aperiens celum Ezechiel. **E**zechiel. i. v **Q**ui propterea petori te. t. inde credidit **E**sa. i. **C**o genti peccatrici propter graui iniquitate te.

x **R**euella te. meos. i. intellectum meum. y **E**t considerabo mihi de lege tua. Sed quod petebat tu? **C**erte quod. **L**ex spiritualis est. et spiritualiter intelligenda. i. **C**or. viij. **L**ra occidit spiritus autem vivificat.

z **E**t reuelatione operis est ut intelligatur. **R**o. viij. a **A**cre. te. **T**emporemur. i. **C**or. viij. **L**ra est. Nos autem reuelata facie domini gloriam speculantes te. Et exponit glo. nos autem reuelata facie. i. excedit ratione in qua inde est velamen speculantes. i. speculum rationis videntes. **B**lorum dei. i. gloriosum dum te. vide totam glo. b **L**iber in apocalypsi. Dic incipit quanto pro istius epopei sum divisione probabilitate et ostendit hic Hieros. sacre scripture difficultate dupliciter. Primo ostendit particulariter: aliquando librum difficultate tangendo. Secundo generaliter per libros singulos discurrendo. ibi: **A**delicet manifestissima est **H**ieros. Item ista pars in quod particulariter predictum habet duas partes. In prima ostendit difficultatem sacre scripture absolute. in secula copiatum. ibi: **L**acco et grammaticis. **L**ra plana est: **L**iber in Apocalypsi. liber apocalypsis. Apocalypsis id est quod reuelatio: quod ibi multa reuelantur. c **S**eptem sigillis signatus ostendit. i. **S**eptem sacramenta: quod sursum humanitate Christi pro redemptione humani generis: quod sunt conceptio: nativitas: passio: delicia ad inferos: resurrectio: ascensione: aduentus ad iudicium. d **Q**uatuor si dederis te. Totum istud sumit de **E**sa. xix. e **Q**uatuor hodie te. s. ostendit difficultatem secundum sciolos presumptos. Et in fine secundum quod non potest intelligere nisi per reuelationem. dicit ergo: **Q**uatuor hodie putant te. **E**cce presumptio. f **T**ertium signatum librum: nec apire possunt ille reseraverit quod huius clavem dauid. **T**ecum est necessaria est reuelatio. Et sumit hoc de Apocalypsi. vbi scribitur: **H**ec dicit sanctus et verus quod huius clavem dauid: quod agit et nemo claudit: claudit et nemo agit. g **I**n actibus apostolorum te. Postquam studiolum presumptio subiungit studiolum habitationem: et cognitionis imperfectionem. Et ponit exemplum de eunucho studiose: quod scribitur Act. viij. **I**n actibus apostolorum sanctus eunuchus immovitur (sic enim eum scriptura cognominat) cum plus placet mihi librum modernorum scribentium immo sanctus vir. quod antiquis implicite dicunt: moderni dicunt explicitem. h **C**ognominat. i. simul nominat: quia virum etiam eunuchum appellat: Act. viij. vbi dicitur: **A**ir ethiops eunuchus te. i. **C**um legeret **E**sa pro te. a **P**hilippo. Anus de septem: nec apostolus ille **P**hilippus dicitur huic minus impossibile manere. k **M**utans te. Post ostendit scripture difficultatem: post confutat sciolos presumptos: post expostos studiolum imperfectionem: huius doctrinae necessitatem. l **Q**uod possunt nisi alii me docuerit. quod non possunt intelligere sine doctore. In opusculo vocabulorum inuenies tria genera eunuchorum. **Q**uidam enim nascuntur quod dicunt castrati. i. castinari. vix Alij

Expositio Epistole sancti Hieronymi

Alij facti sunt ab hominibus: quod per discunt spadones a spata. Spata vero gladii: a spatio: quod sit spatiosa et lata: vel a patin quod est passio. Et forte cum homini instrumento antiquitus castrabantur. Alij se castraverunt regnum dei: quod propter dicunt eunuchi. Ibi vincentes: ab eis quod est bonum: et nichil quod est victoria: quod non vincunt carnes tentationes: et istylitimi merentur. **V**erum eunuchus ab euncie quod est mulierem vestem: et echo quod est custodia: quod est lecti vestis: et ego ut de me recte. **E**go ut de me interim loquaris. **H**eunuchi studiositas comedat quod tamquam scripturas intelligere non poterat. **L**etra plana est. **E**go ut de me interim loquaris. **V**t sermonem de me et non de aliis interponam. **N**ec sanctior sum. **E**nchicho. **H**oc ad bonitatem vite. **N**ec studiosior. **C**um ad appetitum scire. **D**omi de ethiopia. **I**. de extremis mundi finibus: venit ad templum. **S**icut dicit **I**ustus in **xiiii**. **E**rythrol. **E**thiopia dicta est a colore proplo: quod solis vici nitas torceret. denique vnde sacerdos predictus color est enim sibi in ipsis estus: nam deinde ei est sub meridianio cardine est. **I**ste ethiops venerat adorare in hie rusalem: quod domina sua multa dona misserat templo. **E**Reliquia aula regia. **C**andaces regine ethiopum. **E**t vide quod omnes regine ethiopum dicebantur. **C**andaces sicut romani imperatores cesares dicebantur: nec babebat regi men a regio hec nisi a femis: ita scribitur in historiis. **E**t tantus amator recte cogitatione peiperit. **A**elius in alia littera: **C**ogitatione peiperit: quod non enim metabatur. **G**lingua volueret frequentiter repetendo. **L**abijs pronaret. apte legendo. **I**gnorabat eum recte. **D**um tamen: de quod legit **E**sai **xliii**. **S**ic quis ad occisionem ducetur recte. **K**venit philippus de his historiis. **C**onstat huc philippum fuisse diaconum non apostolum: si enim apostolus est: statim baptizat manum sponeret: nec ad alios expectaret. In ista positio manuus ostendebat spissitudinem: sed aliquid signo visibiliter: quod baptizati inuisibiliter receperant in baptismate. **O**mnia doctoris virtus recte. hic commendat magistrum doctrinam per effectum subsequenter: quod multiplex est: sic per hoc in **I**sa. **D**icit itaque: **O**mnia doctoris virtus: et efficacia: et que? in **E**adē hora recte. **C**idevbi exponit scimus in opusculo de vocabulis biblicis.

Amagister de discipulo: plus in deserto recte. repperit. **I**stud exponitur sic: **E**unuchus revertebatur a tempore quod erat in hierusalem pulchrum et deauratum: ad quod multi veniebant. **V**nde de **I**sa: **synagoge**: **i**. **scriptura**. **F**ons ecclesie de sacra scriptura spiritualiter intellectus. **S**ed deserto: **de**: **q**: **p**: **pl**: **ribus** intelligenter spiritualiter deseruit. **P**lus ergo iungit in fonte quod in tempore: quod ibi iungit figuram et enigmata. hic autem est vita explanata. **V**nde de bono **Abu Douverb** **xvj**. **F**ons vite eruditio possidens in doctrina stultorum famitas. **i**. **a**pro doctorib[us] eccl[esiis]

Hec a me recte. **I**sta est **C**lesie et **synagoge**. **V**erum etiam **scripture**: et dicit **Hiero**: quod superdicta bienter tetigit: ut **Paulinus** intelligeret se non posse intelligere scripturam lineam prouidit. **V**nus dicit: **H**ec a me stricta sunt breuerter. **i**. leuiter tacta vel summatim dicta. **P**ropterea enim recte. **I**stud est interpositio: vel respicit quod de: breuerter stricta in qua sunt: ut intelligeres te in scripturam scripturam sine preio et monstrante semitam non posse ingredi. **Q**uod **Taceo de grammaticis** recte. **D**icit ostendit difficultate sacre scripture in comparatione ad alias scientias: **E**t primo in comparatione ad liberales. cui dicit: **Taceo de grammaticis** recte. **R**esume divisionem istius partis quod est. posita est in principio quod p[ro]missa est causa breueritatis. **I**nfinito **I**ste. **Taceo de grammaticis** recte. **G**rammaticus dicit a grama quod est **I**sa: quod sumit initium a **I**sa. **V**nus **grammatica** quod est **I**ralis scia: non a prima parte suis: quod homo tractet de **I**ris: **is**: **p**: **effectu**: quod efficit latitudinem. **V**nus describit sic:

sic: **G**rammatica est scia recte scribendi: recte, prouinciandi: et recte co[n]struendi. **r** **R**hetor vel rhetorice: oratoria rhetoris quod est locutio: propter copiam locutionis. **I**stius in **iiij**. **E**rythrol. describit rhetorica dicens: **R**hetorica est bene dicendi scia in cunctis questionibus ad persuadendum iusta et bona. **s** **Philosophi**. greci appellatio vocant quod latine amatores sapientie interpretantur. **E**st enim pars quod diuina ratione et humanarum rerum sciarum habet: et omnibus bene dicendi tenet. Ita dicit **I**ustus. **E**rythrol. viij. **H**eometris. **H**ic est hec geometra. et **geometris**. **H**ic est hec geometris. **tri**. **dicit** ille qui tractat vel docet mensuras terre. **E**t ponit a ge quod est terra: et metras mensura. **U**nus hec geometria de ars quod docet mensuras terre. **v** **Dialectici**. sunt qui docet dialecticam vel studet in ea. **Dialectica** autem est disciplina ad differendas rerum causas inventa. **I**sta est probis species logicae. **i**. **r**omanis. **E**t secundum **I**ustus. **E**rythrol. viij. **d**icitur a dia quod est de: et lectio quod est dictio: quod de dicto in ea disputatur. **E**t ut scias orthographiam nostram: nota hos verbi. **S**cribere y grecu[m] dy. **t**unc duo significabunt. **S**cribere in nostris: **u**le dia de quod dabit. **r** **Musici**. sunt doctores vel auditores musicorum. **Musica** autem est periodatio modulationis soni cantus suos. **E**t de a musis: quod per eas vis carminis et vocis modulatio antiquitatem habebat: et sic dicit **I**ustus. **E**rythrol. viij. **Musica** p[ro]tes sunt tres: **Armonica**: **rhythmica**: et **metrica**. **A**rmonica est quod discernit sonis acutis et graueis. **R**hythmica est requiri sonis leviorum et onore verborum utrumque sonum an male coheret. **M**etrica est quod mensura diversorum metrorum probabilitate cognoscit. **I**dem in codice. **P**rima armonica est quod ex vocibus cantibus ostendit. **S**ecunda organica est ex statu ostendit. **T**ertia rhythmica est impulsu digitorum numeros recipit sicut in cithara. **y** **Astronomi**. sunt qui docent leges vel regulas astrorum: et qui astra nominantur. **E**t ponit ab astris: et nomos leges vel norma quod est regula. **U**nus astronomia leges astrorum et cursus siderum: et figurae et habitus stellarum: circa se: et circa terram indagabiliter cognoscit. **z** **Astrologus**. ponit ab astrorum logos quod est sermo: unde astrologia de per astronomicis: ut videtur oblicationem: quod possit fieri de **I**sa: quod dicit: **Quoniam scia utrissima est recte**. **R**ota quod dicit **I**ustus. **E**rythrol. viij. **I**nter astronomiam et astrologiam aliud differt, nam astronomia celi questiones oritur: obit: motusque siderum continet: vel quod ex ea ita vocentur. **A**strologia vero primi naturalis: primi supradicta est. **N**aturalis dum exequitur sol et luna cursus: vel stellarum: certalium ipsorum stationes. **S**upradicta est illa quae mathematicae sequuntur: quod est stellarum augurans quod est etiam. **xij**. **c**eli signa per singula a se vel corporis membra disponuntur: sed etiam cursu nativitates horum: menses perdicere conantur. **P**er hoc quod est ad quod est utilis: et quod est ad quod est dannabilis: tunc generaliter ibi summis sciuntur: et hoc per hoc sequitur: **a** **E**t in trece p[ro]tes sciendit. **In doctrinam**: r[ati]onem et v[er]itatem. **i**. **r**onalis philosophia: naturalem et moralē. **In viij. li. de ciui**. **i**. **de ciui inuenies sat**: **d**ebis tribus: **ca. xij**. **E**t in **I**sta. **E**rythrol. li. viij. ca. vi. **H**ieronymus posuit tria grecorum vocabula his tribus equipollentia que in quibusdam antiquis epistolis sic fuerint. **E**ndicatur. **i**. **d**octrinā. **Dislogon**. **i**. **r**ōnē. **L**etherian. **i**. **v**erū. **g**recas literas permittit. **b** **A**d minoras artes venientia recte. **D**icit ostendit difficultatem sacre scripture in comparatione ad artes mechanicas. **c** **L**ogo. **i**. **s**ermone. **A**lii per logo habent lingua. **i**. officio lingue. **E**t forte istud mouet eos ad scribere dum lingua per logo quod greci non habent ablatiu[m]. **U**nus dicit **P**roficiens quod ablatiu[m]: prius est romanorum: quod non inter videlicet a latinis inventus. **l**az antiquissimi grecorum grammatici sexti casus posuisse videantur recte. **d** **M**anu. **i**. officio manu[s]. **i**. operando. **P**ostea exemplificatur dicens: **e** **A**gricole recte. quod cupiunt esse. **f**erit in iste artib[us]. ergo multo fortius sacra scripture que difficultior est: si ne doctore non potest intelligi. **C**lementarius sunt qui cum clemento operantur. **g** Fabri

Expositio Epistole sancti Hieronymi

Fabri metalloꝝ ad differentiā alioꝝ fabroꝝ. **F**abri enī q̄libet artifices cōiter appellant: sed p additioꝝ cōiter specificant: vt cū dī: **f**aber ferrariꝝ: **f**aber lignariꝝ tē. **L**anarij sunt q̄ ope- ranſ de lana. **F**ullones qui pannos parāt et exandidat. **E**t di- cunt s̄ fulgeo fulges: q̄r faciūt pannos fulgere. **A**cl dicuntur fullones qui fullādo lauantes: vñ q̄s fortiter lauantes. **S**upeller dī oficē in- strumentū dom⁹. **E**t dī a suppleo sup- ples: q̄r supplet defecum domus.

a Qd medicoꝝ est p̄mittunt medi- ci tē. **I**ta scribit i ep̄lis Horatij vbi dī **H**anc agere ignar⁹ nanis timet: abor- tanū ḡ. **N**ō audet nisi q̄ didicit dare: qd medicoꝝ ē. **P**romittut medici tē.

b Hola scripturaꝝ ars ē quā sibi oēs tam viri q̄m mīstereſ: tā docti ſ̄ inspi- entes. **A**ndicat.i. appropriat et vñr pāt. **c P**assim.i. cōiter: indifferen- vbiꝝ. **E**t b. pbat p verlum Horatij di- cent i ep̄lis: **S**cribim⁹ in docti: docti- oꝝ tē. **E**t p̄ponunt ibi optimi x̄sus d̄ iſta materia: **D**ivauit mentē p̄p̄ le- nis: t̄ calēt vno ſcribēdi ſtudio pueri p̄p̄fex ſeuiri. **F**ronde comes viridi ce- nāt: t̄ carnia dicēt. **E**t ſubliūgit Hie- rony. mīla inconueniētā q̄ ſequunt et talii doctria. **E**t p̄mo oñdit doctrinā talii eſſe iep̄ta. cū dicit: **d H**āc gar- rula an⁹ tē. oēs iſti inepiti ſūt ad doce- dū. **e D**elyr⁹ ſenex.i. ſc̄ptiſ. lyri- nia ei greci descriptiā ē. vñ dicūt **G**enit ſyriiniata errores el⁹ in q̄b de- ſipuit fm̄ Iſid. **E**tymol. x. delyrus dī mēte defec⁹ p̄ erat: qz a recto ordine t̄ q̄s a lyra aberret. lyra enī ē aratio- nis gen⁹ cū q̄ agricole facta ſemēte di- rigūt ſulcoſ in q̄s oēs ſeges decurrunt x̄lus: **D**ollice tāgo lyra: facio cū vo- mere lyra. Item grecim⁹. **D**elyro di- ſcordo: delyro duio dico. **E**ſt lyra ſōs p̄mi caput: q̄z lyra ſc̄ti. Horati⁹ i. ii. epla: **Q**uidqd delyrat reges plectum- tur achiui. **f H**enex. q̄s ſeſciens. **G**edo oñdit doctrinā taliuꝝ ſupbam. ibi: **g A**lij abducto ſugeilio. vt etiā ſapientes videantur: quoꝝ ſuperbia maniſtata i ſupelij abductioꝝ: i grā- diū trutinatōi: p̄fie oſtētatiō. **H**u- pelij dī q̄s cilio ſuppoſitū. **L**iliū ē te- guinen oculorꝝ: ſic dicitū qz celet ocu- lū. vñ t̄ cilleo. les. qd ē monere: qz fre- quēter mouet. **J**n ſupelij abductioꝝ: ſignū ē ſupbie. **k T**rutinatōs. i. cuꝝ magno pōdere pſerētes. **l H**ādia verba. i. inflata t̄ intelligibilita: l̄z pa- rū ſc̄iat. vñ optime cōperit eis illd q̄s dicit Horatius i poētria. **T**elaphus t̄ **P**ele⁹ cū paup t̄ erul vterq; **P**roq̄- cit ampullas t̄ ſerapedalia v̄ba. **Am** pulla vñ ambulie dicunt v̄ba inflata: q̄s plena bullis i circuitu. **S**erqui ſz totū. vñ ſexpedalia dicunt mensurā roti⁹ pedis continētia. **C**etera plana ſūt. **T**ertio oñdit doctrinā talii eē in- iep̄ta t̄ phrasam. ibi: **k A**lij dicēt tē. nā magnū opprobriū ē q̄ doctri- na ſe ſubijciūt. **J**te p̄brozūz ē q̄ docēt nō intelligūt.

l Prohpuſor. dī ſuſio fm̄ Papla. **E**t dī a ppudeo. es. qd eſt p̄cūl pudere vel p̄ aliq̄ pudere. **z** ſz. p̄pudor. i. ſuſio eſt ſz ita dicere. **m E**diſſerūt. ſapertūr: oſkēdūt: valde diſſerūt eminēt vel euidēt diſſer̄t. **O**ponit enī ab ex t̄ diſſero. ris: qd ē tractare dicere ſapiter loq̄: ſirmare tē. **Quarto** oñdit doctrinā talii eſſe erroneā. ibi: **n T**aceo dī ſilb̄ tē. **E**cce magnū error. **E**t ſubliūgit eaz. ppk quā errāt cū dicit: **o H**ec ſc̄re di. qd. ppk tē. q. d. v̄tiosiſſimū ē auſtes q̄ ad. p̄poſitū ſo ſaciūt aſſumere t̄ violētē p ſua volūtate eos exponere: ſic ſaciūt illi q̄ versus Argiliꝝ t̄ Homerū exponūt de x̄po: cū au- etox̄ lōge aliena fuerit intētio: t̄ maxic corā ſtelligētib⁹ nō de- berēt

beret & facere. Continua sic. dixit q̄ incōgrua optant testimonia. p Quasi nō le. ho. & virgilio centonas. i. opuscula de versib⁹ Homeri & Virgilij cōposita. Excerptiōes qdā sūt de libris Homeri & Virgilij: et in duos libellos redacte: in qd⁹ multi verius ppter pdictor⁹ auctoř intētionez adaptant̄ xpo.

Excerptores autem libros Homeri et Virgilii transcurserentes ubiqueq; inuenient aliqd qd sic materie possent adaptare: puctio signauerunt: ut qm copilarer, pempti inuenirentur: et ab homi puctio ceterones di- cunt scripta copila ex xlib^o bincinde collecti: et fini nunc etinatis. cento eni- verbū grecū id est qd pugo. vñ d: b: cē- to. onis. idc. s. qd puct^o et puctatio. **J.** **E**tymol. vbi agit de metris ibi dicit: q; ceterones sūt q; de carminib^o Homeri et Virgilii propria opera more ceterario ex multis bincinde coposuit vñ sartiat cor- pus. vñ fini ipsi ceterones dicunt a cēto. **E**t nota q; declinas t Virgiliocēto: t t Homerocēto. vñ homero ceteronas accu- satiu^m grec^o e: t silt virgilioceteronas. Cō- posuit autem homero ceteronas de xpo Eu- dochia vxo Theodosij minoris, virgi- liocentonas scripsit Proba vxor Adel- phi, in qb^o posuit magna pte etinatia noui et ve. te. **E**t credo qd opus illud cō- tinet septingētos et qnq; versus. **J.** **I**n. dic de ea in. **E**tymol. q; de fabrica mundi et euangelij plenissime expressit. Mo- do exponamus litteram. Dicit eni q; m- congrua aptata testimonia et male intel- lecta. quasi non legerim^o homero cetero- nae et virgiliocentonas sicut et ipsi.

q *Ac nō sic etiam Maronē t̄c.* *Ita lit-
tera est Hierony. Construe sic: *Ac. p. et.*
Et resume quasi ita loquaf: quasi non le-
gerimus homero centonas et virgilio-
centonas; quasi nō possimus sic. s. l. *sicut*
ipſi dicere. i. dicendo affirmare. Maro-
nem. i. virgilium. Sine christo. i. non in-
telligendo de christo vel non habito re-
spectu ad christum fuisse christianum. i.
auctoritates quas ipſi assumunt scripsiſ-
le de christo. q.d. possemus dicere si vel-
lemus q. Virgilius librū scribēs intelli-
geret de christo: cū tñ in veritate nō hoc
diceret de ipso: s. hoc dñe nolum⁹ ne
incongrua testimonia usurpemus: sicut
illi q. dicunt eum intellexisse d. christo.
r *Qula scripsit: Iam redit t̄c. vt per*
ordinē ostendat q. dicte auctēs usurpa-
re sint: de christo loquant. Nota q.
Dollio dux germanici exercitus capta
Salona ciuitate dalmaticē eodē anno cō-
sul romanus fieri. pmeruit. Ande Vir-
gili⁹ i. Bucol. iij. egloga. Qui te Dol-
lio amat veniat q. te qz gaudet. s. te venis-
se ad consulatis. Eodem anno habuit fi-
lium quē Salona denica Saloniū vo-
cauit: qui natus parentibus rississe dici-
tur: qd erat malum omen qm̄ in ip̄s p̄-
mordiis interrit. Virgilius vero volēs
omen illud i bonū querere: dīc q. ipso
regnātē erit iusticia i terra. Et multipli-
*citer cōtempnāt cā d. Nam. s. nato saloni-**

citer commendat eū d. **Jam**. i. nato saloni
no. i. etiā **Xgo.** L. iusticia d. **Fm** fabulas filia fu-
isse **Astraei** gygā'. **Xgo** qz icorrupta d. cē **Ouidi**'s. **M**eta
mor. **Victa** sedet pietas: t. **Xgo** a cede madētes. **Ultima** cele-
stū fras astrea relq̄t. **S** Bedeuit saturnia regna. s. **Pma** et
tas q̄ fuit aurea. **Ubi** **Ouidi**? **Aurea** **Pma** fata ē etas. t. **J**a-
noua, pgenies. s. **Salonin**' celo dimittit alto qz natiōe celestī
reputabif. pp̄t. pbritates suas. **Oia** illa iuuenies in **Buccol**. in
iui. egloga. Itē alla auctetas: **Nate** mee vires. t. nō ē dicta s
xpo: imo siē ptz in fine p̄mi encidios verba sunt **Veneris** ad
Cupidinē filii sui supplicatis vt assumpta forma **Julii** **Asea**
nij nepotis sui. s. filij **Ene** quē diligebat **Dido** carthaginen-
sis regina inflāmarēt eaz ad amore **Ene**, Item illa auctetas.
Talla

Expositio epistole sancti hieronymi

a. **T**alia perstabat tunc non de christo sed de Anchise dicit in q. Eneidos. Cū enī Eneas patrem suū de troiano incēdio in humeris exportasset: et cum eo fugā intre voluisset: ille nullo modo cū eo voluit exulare nec Troia lā succensaz desere.

Tā dicit de eo ibidē. Abnegat absca vita producere Troia Exiliūq pati tē. Et cū esset vetera

nus volebat mori in terra nativitatis

sue. In fine dicit Virgil⁹ d eo: Talia

perstabat memorās: fixusq manebat

id ē firm⁹ sc̄z in xp̄isto nō recessendi

a troia. b. **P**uerilia sunt hec et cir-

culatorū ludo similia: docere qd

c. ignores: imo vt cū stomacho lo-

d. quar: nec hoc quidem scire quod

nescias. **L**a. VII

Idelicet manifestissima

est genesis: i q̄ de creatu-

ra mundi: de exordio generi hu-

mani: de diuisione terre: de cōfu-

sione linguarū: et gente vsc̄z ad

egyptū scribit hebreorum. Pa-

tet exodus cū decē plagi: cū de

calogo: cū mysticis diuinisq pre

ceptis. In promptu est leuitic⁹ li-

ber in quo singula sacrificia: imo

single pene syllabe: et vestes Ha-

ron et tot⁹ ordo leuitic⁹ inspirat ce

lestia sacramēta. Numeri vō: nō:

ne totius arithmetice: et pphetię

balaam: et qdragintaduap man-

sionum per heremum mysteria

continent. Deuteronomiū quo-

q secūda lex et euangelicę legis

p de t circēs dicti quasi: circū enses.

Istū ludi periculosi et infructuosi erant: sic sīr doctrina talū

ergo dicit: puerilia sunt hec et circulatorū ludo similia: docere

quod ignores. c. **I**mō vt stomacho id est indignatio-

ne loquor. d. **N**e hoc quidem scire qd nescias. i. ignorare

te h̄e defectū scie. Stomach⁹ grece os vocat: eo q̄ ostiū ven-

tris sit: et ipsum cibum excipiat atq ad intestina trāmittat.

Ita dicit Istd. Ethymol. x. Et inde dicit stomachus a. um. i.

fracundus: furibundus: indignantus. Et stomacho aris.

iralci: furere: indignari. **L**a. VII

Idelicet manifestissima est genesis. sicut dictū est su-

pra. Nec est qnta ps pncipalis istius epistole: in qua

ostēditur difficultas sacre scripture: et iō nō potest intelligi si

ne doctore. Et diuidit in duas ptes in quā pma ostenditur

ista difficultas sacre scripture pncipaliter libros alīq per-

stringēdo. Secūdo generaliter p libros singlos discurro.

Prima pars incipit ibi: Liber in apocalypsi. Secunda hic:

Idelicet manifestissima tē. Item ista ps habet tres. In pri-

ma ostēdit veteris testamēti difficultatem. In secunda osten-

dit affectum suū ad sacrā scripturā: et humiliiter cōfiteſ igno-

rantiam suam. ibi: Lernis me tē. In tercia innuit noui testa-

menti obscuritatē. ibi: Langam et nouum. His visis litte-

re insitamus. Prīus dixerat q̄ ridiculous est tibi docere

quod ignoras et ignorare quod nescias. **I**delicet. i. videre li-

cet dixerim hic. q. d. verbi gratia: fm̄ opinionem istorū mani-

festissima. i. facillima est genesis: sed i veritate difficultissima.

Et hoc ostēdit dicens. In q. s. agit et scribit. De creatura mudi:

Heu. i. **E**xordio generis humani: Heu. ii. **D**e diuisione ter-

re. Heu. x. Et gente vsc̄z ad egyptum hebreorum scribitur a

xij.ca. vsc̄z ad. xlviij. **A**ssignādo istarū partitū diuisionē osten-

dit Hieronym⁹ cōtentie genesis difficultatem et mysterio-

rum innuit obscuritatē: ut excludat eo q̄ stultā opinione;

et similiter facit in alijs libris. Liber genesis hebreice dicit

Brechith: grece genesis: latine generatio. Et fm̄. Istd. Ety.

vj. sic appellatur eo q̄ exordio mundi et generatio secuti in

eo contineatur. f. **P**ater exodus. fm̄ eoz opintonem: s̄

difficillim⁹ liber ē fm̄ vitatē, et b. pbat tāgendo ipsi⁹ pñien-

tie difficultatē dicens: g. **C**ū decē plagl. s. ca. viij. ix. x. xi. xii.

b. **C**ū decalogo. ca. xx. Decalogus d̄ a decez et logos qd est

sermo: quasi decem pcepto locutio: vel ip̄a decem pcepta.

i. **C**ū mysticis dimisq pceptis. x. xi. xii. xiii. ibi enī de iu-

dicialib⁹ agit: et multa mysteria tangunt. **I**ste liber hebraice

dicit Elle smoth: grece exodus: lati-

ne exit eo q̄ egressuz ppls isrl de egypto diserit. Et nota q̄ sicut nos noīa-

mus psalmos a pncipijs: ita hebrei a

pncipijs spōnūt noīa libris. vi. Elle

smoth sonat: hec noīa: fm̄ Remigius

scribit elle smoth: fm̄ Isido et belle

smoth. **E**xod⁹ cōponit ab ex et odus

via. Itē odos laus vel cātūs. **O** aut

quidā dicit q̄ p̄ via scribitur p̄ om̄i-

cron. i. o breue. p̄ cantu h̄o p̄ omega

l. o longūm semp seruaf in compoſi-

tis. vnde Juvenalis in pmo: Si quā-

do theatro: maiestas tandemq redit

ad pulpita votum. **E**xodiū. i. cantile-

na. k. **I**n promptu. i. in apto.

l. **E**st leuiticus liber. supple fm̄ op̄i-

nōne eo p̄: sicut dicit est. s. **A**ti cōtra

tales Hieronymus notat ipsius diffi-

cultatē cū dicit: m. **I**n q̄ singula sa-

cificia: imo singule pene syllabe et ve-

stes tē. de vestib⁹ aaron pncipaliter

agif **E**xo. xvij. Per recapitulatio-

rem **L**euitic⁹. viii. **I**ste liber hebraice

dicit vaikra: grece leuiticus: q̄a de

electiōe et ministerio leuitap agit: la-

tine offertoriū et sacrificatoriū: q̄ de

sacrificijs et de his que offerebant

et lege tractat. Et nota q̄ hebraice.

vai sonat et. ikra vocavit: more he-

breo qui a pncipijs denominant li-

bros suos: tamē nos ponim⁹ aut p̄

et. Et dicimus vocavit aut. n. **H**u-

merito nonne tot⁹ Arithmetice tē.

Ita inueni scriptum in antiquis. **Z**ā-

gendo libri continentiaz ipsius innu-

it difficultatez. Nonne totius Arith-

metice. hoc dicit ppter numeris in capitulo pphetic Balaam

xrij. et. xxiij. **Q**uadrageintaduaz mansiōnū. xrij. Arithme-

tica et disciplina numero z: et dicit ab ares. i. virtus: et rithmos

qd est numerus: quia tractat de virtute numeri. **C**el dicitur a

rithmon qd est numerus: q̄ tractat de virtute numeri: enī auctor

prim⁹ Pythagoras fuit. **H**ic herem⁹ de desertū sicut dicit ma-

gister in historijs. **I**lle liber hebraice dicit vaiddabber: quod

apud nos sonat. **E**t locut⁹ ē: ih nos nō habem⁹ et. **H**omē gre-

ci non habemus in scripturis nr̄is: nā grece arithmos: dicit

latine liber numeri vel numero. **C**el dicit q̄ng numeri plus

raliter: sicut solet dicit: hic legis i numeris. **V**erito autē h̄o noīe

censetur: q̄z quattuor: hic pncipaliter numerant. s. de om̄i po-

pulo viri apti ad arma ferenda: p̄mogeniti leuite q̄ etiā bis

numerant. et mansiōes p̄ quas: p̄fecti sunt. o. **D**euterono-

mī. x. o. tē. **I**ste liber hebraice dicit elle hadborim qd sonat:

hec verba. Nam a principio dicit mōe hebreo, fm̄ remigius

hadborim hebraice: deuteronomiū grece: secūda legislatio la-

ting: greci appellat deuteronomiū secūda legē a deuter. i.

secūdū: et nomos vel nomā qd ē lex. vñ dicit h̄ deuteronomiū

i. secūda lex. **E**t ex hoc quidā errātes dixit dnas esse leges:

vñ datā a deo que in libris p̄cedentib⁹ cōtinet. Allā a moy-

se in hoc libro. **E**t dicunt q̄ illa lege dicit est. s. j. numerop:

Locutus est de ad moylen. de illa dicit hic: Locutus ē moy-

les ad omnē israel. Ad hoc sciendū q̄ pentateuchus nō ē nī

si vna lex que ab aplo et alijs sepius vocat lex. Moys: q̄ lex

dei. **H**ebreus vocat etiam hos quinq̄ libros: thorath. i. legē.

Hec ob aliud dicitur iste liber secunda lex: nisi q̄ p̄dicta in p̄

cedentibus libris hic iterantur quasi lex iterata. Iterantur

autē hic tria et trib⁹ de causis. **P**recepta et ceremonie: ad comē-

dationē memorie: et ipso p̄ confirmationē. **B**eneficia dei ad ro-

borandam in illis dei dilectionem. **F**lagella que murinuran-

tes sustinuerunt ad incursum timorem. p. **E**t evange-

lice legis p̄figuratio. **S**icut enī moys veterem legē q̄ dicit

lex timoris iteravit: explanavit et cōlumanit: addēs p̄ceptum

amoris: sic saluator noster eandē legē iteravit: mysteria refera-

vit: et cōpletiorē fecit in lege euāgelica: q̄ est tota amoris: et in

et hoc

Expositio Epistole sancti Hieronymi

hoc Moyses typū gerit xpī. Sed a lex figura fuit euangelij. Lex continuebat figurās quās in euāgeliō manifestat xīras. vñ Job. i. Lex p̄ moysen data est: grā et xītas per iesuz xp̄m facta ē. a Nōne tē. p̄ora sunt. i. in precedentib⁹ libris dīcta. b Ut tū omīa de veterib⁹ sunt. i. apparet. c No ua. qz nou⁹ ē dicēdi stil⁹ et elegantior modus. d Isidor⁹ in. viii. cty. sic exponit. Sed a lex. i. reperit⁹ et euāgeli ce leg⁹. p̄figuratio q̄ sic ea habet q̄ po ra sunt; vt tū noua sint omīa q̄ in ea replicant. Vel de veterib⁹ construāt cū sequentib⁹ et melt⁹ vt credo sic: De veterib⁹ buclifoz Moyses. q. d. buclifoz Moyses egit de veteri testame to. et hoc est qd sequit⁹. d Hucusq̄ pentateuch⁹. i. qnq̄ volumia Moysi a penta qd ē qnq̄ et techos qd ē vo lumen. Moyses a moys qd ē in lingua egyptiaca dicit q̄ et ses qd ē assūmptio: qz assumptio ē de aq̄ a filia Pba raonis. e Quib⁹ qnq̄ x̄bis. i. li bis. f Loq̄ se tē. gloriat. id sumi tur de. j. Corin. xiii. g Job exemplar tē. cōlectiū. q. d. paucā v̄l nullā sunt q̄ nō p̄tineat. h Prosa inci pit. a p̄mo. c. v̄s̄ ad tertium. i. Ver su labis: a tertio v̄s̄ ad principium quadragesimico. k Pedestri ser monē finit⁹. a p̄ncipio. xli. v̄s̄ ad fi nē. Bespice prologū super illud Job. sc̄ Logor per singulos. Et ut oīa ista planū intelligas: prosa sicut dī. Sidorus in. j. cty. ē producta oratio a le ge metri soluta. Et dicit a prolon qd ē solutū: productū v̄l prolixiū: q̄ non artat numero pedū v̄l syllabarū: s̄ in longū p̄ voluntate producit. Versus ē q̄ pedib⁹ in suo ordine disposit⁹ cer to finē moderat⁹: et dicit a xtendo q̄ rādiū deberēt q̄s̄ recte st̄tuat. Sermo pedestri dicit humilis sermo vñ Oraī in poetria: Et tragic pluri mū dolet sermone pedestri. l Om nesq̄ leges dialectice tē. Ad evidētiā istoz fiat tal sylogism⁹ in p̄mo modo p̄me figure: Omnis hō est animal: ec ce maior. p̄positio: omne risibile ē hō ecce minor. p̄positio sine assumptio: q̄ omne risibile ē aīal. ecce nclusio q̄ elicit ex p̄missis. Confirmatio autem istoz nclusoris sine illationis ē re gula q̄ dicit: De q̄cunq̄ predicat spe cies et genus: vñ dicit Kullius in. j. rheto. Confirmatio ē per quā arguen do nostre cause fidē et auctoritatē et firmamentū adiūgit oratio: sicut patet in textu: maior pars libri Job p̄ modum disputationis tradita est. m Singla in eo tē. Lauti⁹ scrips erit. Lauti⁹. i. fidelius. xix. ca. vbi dīc n. Beio tē. videbo deū. Quod qui dā addūt saluatorē meū. Gregor⁹ nō haber nec Philipp⁹ nec antiq̄ biblie correcte. o Q̄ue visurū tē. et non aliis licet alterat. p Repositā ē h̄ spes mea in sinu meo. i. in mente mea. Nota q̄ quidā dicunt q̄ Moy ses cōposuit libz Job: et iō s̄m ip̄os ponit ī ista epla post p̄ tateuchū a Hieronymo: s̄z hoc nō ē vex: nec credit a mag⁹. q̄ ali⁹ enī cōposuerit nisi ip̄e Job expert⁹ realiter afflictiones su as: nec fuit hec parabola cōficta sicut dixit Rabbi Moyses q̄ impossibile ē hominē posse sustinere talia. Ordinas aut̄ h̄ a Hieronymo statim post pentateuchū an̄ Josue: q̄ an̄ edit⁹ fuit. Job enī an̄ Josue fuit: et quidā dicunt alio nomine ap̄pellabat Jobab: sicut legit̄ Hen. xxvi. Et hoc attendit Hieronymus: ideoq̄ ipsum immediate post pentateuchum moysi posuit. Et nota q̄ ille Jobab fuit rex et reguit post alach filium Lyon: et nomen patris ei⁹ fuit Tare de Bosim: et h̄c dicunt fu-

dicunt fuisse Job vt dictum est. q Veniam ad iesum Na ue. id est ad librum Josue: q̄ fuit filius Naue: vnde dicitur bennum. i. fili⁹ Naue vel num quod idem ē. Cognominat autem sic ad differentiam Jesu filii Syrach prō nepotis Je su magni sacerdotis: q̄ scripsit Ecclesiasticū. Item Jesus na ne trinom⁹ fuit. dicebat enī Jesus Josue et Osee. r Qui typū dñi. pfert. i. pretendit. s Trāsit ior danem. in. ca. t Hostiū regna lib uertit a. vii. ca. v̄s̄ ad. xiiij. v. Diuidit terrā victori pplo a. viiij. v̄s̄ ad. xxiij. x. Et per singlas vr. tē. descripsit: q̄s̄ d. spūaliter de militāti et triūphi anti ecclēsia exponuntur. y In iudiciz libro tē. tot figure. In figurarū m̄ltipliatio ostendit difficultas spūalis intelligētie. Iste liber d. Sophim hebraice: quod in terpetat speculās eos: vel specula tor eos: q̄ Heli sacerdotē describit et indices q̄ fuerunt pp̄li speculator es: et ideo appellabat liber Iudicū tanq̄ a materia. videt tū q̄busdā auctorib⁹ sic nominat⁹: vt chronice scribēde quisq̄ iudicū suum temp⁹ in act⁹ redigerit: q̄s̄ autem in vnuz cōpēgerit dubiū ē: q̄dā dicunt q̄ Samuel: alij q̄ Esdras Verisimili⁹ v̄def q̄ Ecclias q̄ parabolā Halō mōis libū Regi vnuu collegit: ita scribitur i historijs. z Ruth moabitis. i. de moabitidi regione exūs. Esiae expleta vaticinū. i. prophetiā. a Dicentis. xvij. ca. b Emitte agnū tē. glo. Ruth moabit̄ nupsit Booc̄: q̄ Obeth genuit: ex q̄ Jes se pater David de cui⁹ semine x̄go maria processit: q̄ xp̄m cōcepit et p̄perit. dicit g: c De petra deserit. id ē de Ruth gentili. gētes enī lapi des pro deo colebant: et ideo a deo desiit erāt. d Ad montē filie si on. i. Hierusalē. Vel poti⁹ ad ecclēiam q̄ est in cōtemplatione tanq̄ spe culationis filia. e Samuel in tē. Liber regū apud nos distinguitur in quatuor volumina: fm̄ hebreos in duobus libris consistit: quorum primus dicit a Samuel nomine au ctoris: ita scribitur in historijs. Alij dicunt q̄ primam partē scripsit Sam uel: seqntia vero eius v̄s̄ ad cal cem scripsit dauid. Secundus liber dicitur Malachim: id est Regum a materia quem quida vocant mala chot quod sonat regnorū: sed vici ose. agitur enim de vno regno inde omnī tantum: et de regibus eius: s̄z in duo diuisum fuit. Scriptus autē ē chronice liber iste sub singulis regibus: qui compactus est in vnum a Hieremia: quod ex inde patet: q̄ idem est finis huīus libri et Hieremie: ita scribitur in historijs: dicit itaq̄ Samuel id est primus liber regum apud hebreos: qui primus et se cundus dicitur apud nos.

f In heli morto. i. Regū. iii. g Et in occisione Paul. j. Regū. xxx. h Legē abolitiā. i. deletam. In morte He li sacerdoti et Saul reḡ trāslatio regni: et sacerdoti p̄figura tur. iō sequit⁹: i. Doro in Sadoch tē. In Sadoch. ii. Reg. viii. In David. ii. Reg. ii. k Malachim tē. Salomo ne v̄s̄ ad Jechoniam tē. l Salomon. iii. Reg. i. xl. iii. v̄s̄ ad Jechoniam. iii. Reg. xxii. xl. xxii. Causa ne decipiār̄ ī no mīe: q̄r alio noīe dicebat Eliachim fili⁹ Josse. In̄ istos du os describitur regnū Juda. l Et a Jeroboā tertio. Re gum. xii. v̄s̄ ad Diee. iii. Regum. xvii. inter istos duos de scribitur regnum Israel.

c Per regnum iū

Expositio Epistole sancti Hieronymi

a Per regni iuda. designat paucitas fidellū: p regnū israel multitudo hereticorū. b Duodecim prophete. scz minores. c In vni voluminis angu. tē. In prologo super Osee dicit expressus. vbi ait: Doc tr̄ volo o Paula et Eustochiu amonit scire vnū librū esse duodeci prophetarū: s̄ q̄re in uno voglum ponit ratio. vt scz tot essent libri. q̄ sunt līe alphabeti apud hebreos. d Osee crebro nominat ephraim tē. Per ephraim scripturā dicit Hieronymus super Iosue. v. Jero boaz signat. Nomine Iesrael decem tribū. Itē Jero boaz q̄ fuit d̄ stirpe Ephraim filii Joseph regnauit super decē tribū: et fecit p̄plū idolatrare: sicut scribit. iij. Reg. xij. e Samaria cimitas ē metropolis decē tribū a quo omnis regio in circuitu nōmē accepit: quam Henna cherib rex Assyriorū cōstruxit: vocantq̄ Samaria. i. custodiā: q̄ q̄n isrl̄ trāstulit in medosibī custodes cōstituit: ita dicit Isidorus etymo. xv. Itē Hieronymus sup. viij. Osee Bon in urbe Samaria politi erāt virili. h̄ in Dan et Bethel. Per Samariam ḡ om̄is vites decē tribū signant. f Joseph nō recolo me legisse in Osee: forte vito scriptor ponit v̄l intelligit in filio suo Ephraim: qd̄ videt haberit ex gloria Hieronymus. Osee. j. vbi d̄ Iesrael ē metropolis in regno Samarie iuxta quā sunt campi latissimi: et vallis vasta plus q̄ decē milib⁹ passuum. iiiij. Reg. xvij. In hac cōmissō p̄fō ab Assyrīa celus ē Iesrael. i. decē tribū q̄ dicte sunt Ephraim propter Hieroboam de Ephraim genitus q̄ prim⁹ fecit scisma in populo. Dicunt et Joseph: q̄a Joseph erat pater Ephraim. g Iesrael interperat semē dei: q̄ xps ē in quo vere implet qd̄ p̄ sanguinem Iacobis Iesraelit⁹ p̄figurat. h De vrore fornicaria. Osee. j. i. De adultera maritū expectante. Osee. uij. vbi dicit glo. Hui. Sicut p̄ fornicariā de cēm tribū: ita p̄ hāc adulterā Judeaz spūaliter intelligim⁹. tē. In summa tene qd̄ dicit Iido. etymo. viij. Osee salvator aut salvās: dū em̄ irā dei ad populum Isrl̄ ob crīmē idolatrie. pphe tasser domini Jude salutē p̄mūciant ppter qd̄ Ezechias rex Juda sublat̄ idolis: q̄ p̄cedētes reges p̄serauerat tēplū dñi purgasse aut purificasse mōstrat. k Johel fili⁹ tē. Alij libri habēt terrā duodeci tribū: s̄z Hiero. i. prologo sup Johel. q̄ scipit: scūs Johel tē. q̄ i hāc p̄phetā. i. fm̄ hāc p̄phetā omne qd̄ dī p̄cipitaliter ad tribū Judam et Hierim p̄tinere credendū ē: t nullā omnino israelis. i. decē tribū in hoc fieri mentionē. Alij tē. glosant h̄ qd̄ dicit: nullā: supple ad corrigendū: qm̄ de eis facit mentionēm reducēdo mala ipsoz in exemplū: vt caueant due tribū. de hālo cōtendere: s̄z credo Hiero. q̄ dicit nullā omnino tē. l Erucā vocat x̄mis q̄ in caulin⁹ inuenit. m Brucā vocat fer⁹ locusta ante q̄z habeat alas: deinde d̄: attelab⁹: cāx̄o pleniter volat d̄: locusta. n Rubigo. est q̄s tenere fringes noxio roze percutiunt: et vertunt rā culmi q̄spice in ruborez numeri coloris vel sinopodis. s̄z glosa: p̄ erucā Assyri et Chaldei signant: p̄ locustā Persie et Medi: p̄ brucā Macedones et om̄is successores Alexandri: per rubiginē Romani. Sedm Greg. p̄ erucā notat libididē: p̄ locustā manē glam: p̄ brucā ventris ingluicē: p̄ rubiginē irā. Sedm Hiero. moraliter p̄bec q̄tuoz signant q̄tuoz animi passiones: q̄ si ultra modum dominant: auferunt salutē anime. Cristicia de p̄sentī aduersitate. Haudiū de p̄sentī p̄spiritate. Timor de futuro malo. Spes d̄ futuro bono. o Effusum iri. i. effundendū ēē: Johes. iiij. Post h̄ effundā spiritū mē sup om̄ē carnē tē. sup cētūmūgiti. Act. j. Erat aut̄ turbā boim̄ ferē cētūmūgiti. Itē. Act. ij. d̄ effusione spūscī sup eos: q̄ s̄. repleuit totā domū vbi erāt se-

vbi erāt sedētes. p Qui cētūmūgiti. Ad euīdētiā istiō līe vige trigonū edlare. i. cul⁹ p̄ma linea pone vniū: i. scđa duo: in tercia tria. Et ita paulatī: t̄ p̄ icremēta multiplicādo. p̄cede vīg ad decimā q̄ntā linea: i. q̄ pone q̄ndeci t̄ postea totā suā nūera: t̄ inuenies cētūmūgiti: t̄ i. q̄libet latere tricorni inuenies q̄ndeci: ppter hoc em̄ dicit eq̄ laterus sicut patet in subscripta figura. t̄ h̄ qd̄ d̄: Qui centūmūgiti iurientes paulatī. i. de linea in linea. q Et p̄ incrementa. i. p̄ additiones vniū in q̄libet linea. r Efficient numerum q̄ndecim gradū. i. q̄ndeci psalmi morū gradualiū. s Qui in psalterio continent mystice. ad līam in tēplo Salomonis in Hierim erant quindecim gradus p̄ q̄s ascendebat ad tēplū: t̄ q̄n cantores solēniter p̄ce debant incipiebat ab inferiori t̄ aſcē debant processionāliter vīg ad summum: t̄ stando in singulis cantabant vnum de illis psalmis gradualibus. Unde dicti sunt psalmi graduales a gradū v̄la ē dīo: q̄ dīatim cantabātur ibi. Mysteriū aut̄ in illis mīpli cōter ē. Hui em̄ ibi tres q̄narij. primus p̄tinet ad incipiētes. scđs ad pficiētes. tertii ad pfectos. Prim⁹ em̄ cōstat in declinatione a malo: et primus gradus p̄mī q̄narij ē clamor liberatiōnis a miseria hui⁹ scđi q̄ determinat in h̄ psalmo: Ad dīm cum tribularer clamaui. Scđs ē dīus ē fiducia liberationis: q̄ tangit in scđo ps. Lenauit oculos meos tē. Terti⁹ ē dīus est leticia ex cōsideratione finis tribulatiōnis. ibi: Letat⁹ suz tē. Quart⁹ ē cōtinatio supplicationis p̄ liberatione que subiungit q̄rto ps. Ad te leuaui. Quint⁹ ē gratiarum actio p̄ libratione. ibi: Hui⁹ q̄ dīs. Scđs q̄narius incipit ibi: Qui confidit. Et pertinet ad pficiētes. Lētēm ad pficiēdū in bono. Prim⁹ ē dītētia christiani: q̄ tangit ibi: Qui dītēt. Secundus ē dīus ē solatio seminantis misericordie opa ibi: In cōuertendo. Terti⁹ ē om̄ū honoꝝ dīo attributio. ibi: Hui⁹ dīs. Quart⁹ ē beatitudi timoris. ibi: Beati oēs tē. Quine⁹ ē firmitas patiētē ibi: Sepe expugnauerunt. Terti⁹ q̄narius incipit ibi: De p̄fundis. In q̄ notaſ cōsummatum in bono: et idō p̄tinet ad pfectos. Prim⁹ ē dītētia sup p̄lationis. ibi: De p̄fundis. Scđs hāilitas dītēt. ibi: Domine nō est exaltatū. Terti⁹ ē desideriū edificationis dom⁹ dei. ibi: Venerō dñe. Quartus ē charitas. primi. ibi: Ecce q̄ bonum. Quintus ē charitas dei. ibi: Ecce nūc bene dicite. Ucl ad decimūquintū gradū alcedit. scđis ad charitatem dei que ponitur in ultimo gradu. Qui charitatē implet quindecim affectus habet. i. Corin. xij. Charitas patiens est. tē. Unde hec figura dalmatica habet altrīncē q̄ndecim ordines simbiliarum. Item ad quindecim gradū ascendit qui mandata veteris testamenti ac noui custodit: in x̄ta illud. Ecclesiastes. xj. Da partes septem necnon et octo. talis ascendit per quindecim gradus qui erāt in templo Nich. v. Hūscitabit dominus super eum septem pastores et octo primates. Qui igitur per virtutes ad quindecim gradū ascendit: vt dicitur super illos psalmos: habebit spiritum sanctum qui in cētūmūgiti discipulos missus est: t̄ h̄ est quod dicit Hiero. Qui mystice continetur. Et hoc ipm̄ representat ecclēsia tempore quadragesimālī recitando eos in matutino. t Amos pastor et rusticus et ruborum tē. id est leuitē tangens: vel leuitē decerpens: sicut pastores solent facere. Alij habent distinguēs: q̄a meliora eligebat tamen in antiquis et correctis biblijs inueni distingens. v Daniel verbis tē. In q̄ notaſ ipsi⁹ difficultas. x Quis em̄ dig. tē. Amos pastor. j. ca. y Tria et q̄t. tē. j. ca. et ij. Juxta tro-

Expositio Epistole sancti Hieronymi

Juxta tropologiam exponit Hiero. in originali dicens: **P**rimum peccatum est cogitasse que mala sunt. Secundum cogitatio nibus acquisuisse peruersis. Tertium quod mete de reueris opere complere. Quartum post peccatum non agere peniten tiam; et in suo sibi complacere delicto. **D**amascus fin Hiero.

metropolis est in Syria quam condi dit seruus Eliezer in campo vbi occi sus est Abel. **S**alaad ciuitas et regio est trans iordanem in sorte dimidie tribus **M**anasse. tempore vero q Amos cepit prophetare **A**qael rex damasci illa regione i tatu vastauit ut supato Ach a rege israel illa regione ad istar tribulorum frumenta in arcis triturati re rueret. **i**o pmo aduersus Damasci in uebit prophetata ita dic Hiero. **I**te fin ipm haec est metropolis ciuitas philistinorum q nunc palestini vocatur: qd qd cunq duodecim tribub poterat cop hederem: vndebat idumeis in seruos et ancillas: i minas eis prophetata igne capiuntur: q oia deuoret. **T**ertio inue hit est Tyr. Et fin Hiero. **T**yr est ciuitas Phenicii proxima Sidoniis cuius ciues negotiatori erant: et quos cung depredari poterant ex isreal vdebant idumeis et alijs gentib. **Q**uarto inuehit contra idumeam de q dic Hiero. Edom ipse est q et Esau et Se yr. vnde et montes Seyr nominantur: inde et regio Idumea. iste persecutus est Jacob ut timore ei fugeret in Mesopotamiam: et non seruauit in eo vi scera misericordie ut vinculo fraternali colligatus sibi intelligeret: et odi um qd fuit in patre seruauerunt idumei nati ab eo q filios Jacob: ut egredientibus de Egypto: nec transiit quidem in terram sanctam: cederent: in hoc violates misericordiam ac si fratres eos esse nesciret. **Q**uinto inue hitur contra filios Ammon de quibz ai Hiero. Filii Ammon geniti de stirpe Lot: habitant in arabia. **H**orum vero pnceps Haas ammonites temporibus Saul pugnauit contra Galaath: que est ciuitas duarum tribuum et Manasse: et in tantum oppsxit eam: ut etiam pregnantes fecerat mulieres. **S**exto inuehit contra moab. Fuit autem Moab filius maioris filie Lot. **G**en. xix. Sed ut videamus propter quid inducatur b. Hota q dicit Hiero. in glo. Eradunt hebrei q idumei fuerunt subiecti Josaphat regi Iuda: et Moabite Ioram regi Israel: s post modicu cum recessisset rex Moabiturus et Ioram: petiuit ille auxiliu a Josaphat regi Iuda: qui veniens conduxit secum regem idumeorum ad oppugnandum ciuitatem vbi rex Moab erat seclusus: et cum rex Moab vellet confugere de ciuitate per eam partem quaz obsidebat rex Idumeorum non est permisus ab eo: tunc ascedens super murum immolauit filium suum deo: et propter immanitatem huic sceleris recesserunt filii Israel a ciuitate. postea mortuo rege Idumeorum et sepulto: recordati Moabite quid egerit contra eos in obsidione: extractus de sepulcro con busserunt igni et in cinerem redegerunt: ut quod non potuerunt in viuo: vleisearent in mortuo. **S**eptimo gradu. i. septimo loco inuehit contra Iudaei est contra duas tribus regi deo idolis deditas. Et octauo gradu. i. octauo loco est Israel: id est q decem tribus: quarum multa peccata enumerauit in glo. Hiero. dic sic: Habebat consuetudinem pnceps iudeorum: vt si pauper in viam se illis inuiceret: flagellatū super pulu rem terre proiecerent indignantes cu simplicib ire. Contigit etiam crebro ut pater uxorem filii pollueret: illos etiam q nolebat ire ad adorandos vitios interficiebant. **t**c. a. **H**ic loquitur ad vaccas ping. iii. ca. i. hereticos gule et vetrici seruantes vel optimates decem tribuum. Non bonos aratores: sed irrisores vaccas pingues vocat: quia domi residentes vetri et gule seruabant. b. Que sunt in Samarie monte. i. eminētia potestatis ut humiles opprimant. c. Et ruiturā domū maiorem minoremq testatur. vi. ca. **S**lo. exponit de decē et duabus tribubus. d. Ipse cernit factorem locuste. vii. ca. **F**actor locuste

cooperuit terram pmissionis in principio germinantiū serotini imbris: id est in primo vere quando omnia virere incipiunt. Secundum interlinearem de factore. i. creator assyriorum qui p locustā signans: vel fin ip plen? d. in glo. marginali.

Hic locuste si in principio serotini imbris veniunt qn cuncta videntur et oīs ager parturit: cuncta fere consumuntur: sic Bennacherib adueniens dum floraret regnum decem tribuum: cuncta vastavit et captiuauit. **e**

Et stantem dominum super murum litum. **H**ec ē lra Hiero. f. **A**el adamantinū. **H**ec ē littera septuaginta. **M**urū litus id ē supindit. **E**t dō a lino. is. liui. linire. litu: qd est superinducere ip murū figurat diuina protectio: per linirem q pulchriorem et fortiorē redit murū presfigurat virtutū pulchritudo. Per adamantem q non dissolvit nisi sanguine hircino: nota per se ueritatem in bono: vel inseparabilitas a deo. **R**o. viij. **Q**uis nos separabit. **t**c. **E**t omnia ista communias dñs inferre in deis. ppter pctā sua. **E**t vicinū pomorum attrahentē supplicia peccatoribus: et famem in terra: non famē panis: nec similitudinem aquae: sed audiendi verbum dei. **A**bdias qui interpretat seruus dñi pertonat cōtra Edom: et sanguinem terrenumq fratre: fratribus qd Jacob semper emulū habita percudit spiritali. **J**onas pulcherrima colubā naufragio suo passionē dñi pfigurans: mundū ad penitentiā reuocat: et sub nomine **N**iniue gentib salutē nunciat. **M**icheas demorasthi coheres in xpī vastationē annunciat filiis latronis: et obsidionē ponit ē eam: o qd maxillā pculserit iudicē israel.

terribiliter enim iacepat. Quod autem subditur sanguinem terrenumq interpretatio est nominis. Sanguineus erat: qd fraternum sanguinem sitibet. Terrenus: qd circa terram erat occupatus. vnde **G**en. xxv. Factū est Esau vir gnar ve nandi et hō agricola. i. Fratrl qd Jacob semper emulū. i. lū dū. **G**en. xxvij. Venient dies lucis pris mei: et occidā Jacob fratre meu. **H**asta spiritualē appellat prophetā increpationē. **S**ed dñ Hiero. iste Abdias specialis dō seruus: qd abscondit puit cētū prophetas: qnqgenos et qnqgenos i speluncē: cu iterficeret Iacob prophetas dñi. iiij. Reg. xvij. k Jonas colū. Isido. dī i. viij. etym. Jonas iterpata colubā siue dolēs. Coluba p gemitu qn in ventre ceti triduo fuit. **D**olens autē ppē tristia qnā habuit de salute nimirū: vñ ppē hedera subito arcebet: cu vmbraclō tegebā ē solis ardore. **S**ed dñ Remigiu Jona et Jonas varias his interpretationes. Denaufragio Jone habet. in. i. ca. Qualis mundū ad penitentiam reuocat habet: iij. ca. l. **M**icheas demorasthi tē. Mora sthi sicut ait Hieronymus nō grādis viculū ē iuxta Elencho polim vñbē Palestine. Et interpretatur heres. Micheas iterpatur humilitas: pulchre autē humilitas q infū virtutes p̄ci pua ē de spe hereditati dei in ascitur. m. Coheres xpī. **R**o. viij. Heredes quidē dei: coheredes autē xpī. Alludit interpretationi pdicte fin Remigiu. Micheas interpretatur qd ē iste: vel qd ē in loco b. Est autē prophetia ei ē Samaria et Hierlin sicut patet in principio: sicut ait Isido. etymo. xij. Samaria regio Palestine: qd a quodā oppido nomē accepit: qd vocatur Samaria ciuitas quondam regalis in Israel. n. **L**atrationem annunciat filie latronis. l. Hierlin filie diabolii ad predandum: supple accincti: vñ vocat latronis filiā: nō suā v. c. o. **E**t obsidionē ponit ē cā: eo qd pculserit maxillā iudicē israel. v. ca. vbi dī glo. Cotumelia fuit trinitas qd fauēti bus iudeis Romani pculserunt caput iudicē Israel: dicēdo prophetiza nobis xpī: **Q**uis ē iste qd te pculserit? **D**attib. xxvi. c. qd vel qn vñ

Expositio Epistole sancti Hieronymi

vel qm vnde de ministris peccavit eum in maxilla. dicens: Sic re spodes pontifici? Job. xvii. a Haum tē. Nam interpretatur consolator. Dicitur autem consolator orbis: quod de ceteris tribubus iā capiuntur; et duabū iā ab Assyrio quiter afficitur: destructionē ipsorum Assyriorum p̄ Chaldeos futurā nunciauit.

b Increpat ciuitatem. tē. Hinenen. ij. ca. De cuius sanguinū tē. c Ecce sup mō. glosa legatur. ij. Paral. xxix. q̄ Sen nacherib obdidit Hierusalem p̄ mō mēse nō potuit pascere fieri sed cetero exercitu et annūciata morte Sennacherib secūdo mō pascere celebratū ē. Inde ait: o Iuda ne sis sollicitus: occiso hoste tuo in templo dei sui ecce venit tibi nū c̄ transcurrēs mōtes et colles: et q̄s de spelūca vel specula annuntiās tibi p̄ mortē Sennacherib liberatā vrbē. Celebra ḡ festinatrices tuas tē. Cetera plana sunt. Scđm Isido. d̄. Consolator vrbis: vt ait in. viij. ety. Naum ger mē sine consolatore: increpat eum ciuitatē sanguinū: et post ceterationē illius consolatur sion dices: Ecce super mōtes. tē.

d Abachus lucratore for. tē. Quare dicatur lucratore for. patr. p̄ Abba Hierony. q̄ dicit sup̄ Abdiam: Abachus interpretatur amplexans: q̄ v̄ ex eo q̄ amabilitate fuerit dñi vocatur amplexatio: v̄l quia in certamē cū deo ingreditur: amplexantur. l. luctantur sororitur vobis. e Stat sup̄ custodiā suam. Hoc sumitur de Abachus. ij. vbi scribitur: Sup̄ custodiā meaz stabo. glosa. l. omni diligētia custodiā cor meū. f Et figit gradū sup̄ munitionē. id ē stabilitat animū sup̄ xp̄m. Totū sumitur de. ij. ca. Que aut sequuntur: sumitur de. ij. ca. g Operuit celos gloria ei⁹ et plena est terra: splendor eius ut lux erit: cornua in manibus eius ibi abscondita est fortitudo eius k Sophonias speculator et archa norum dei cōditor: audīt cōiamorem a porta piscium: et ciuitatum a secunda: et contritionem a colibus: Indicit quoq̄ vllulatum habitatorib⁹ pile: quia conticuit omnis populus chanaan: disper si sunt vniuersi: qui inuoluti erāt argento. Aggeus festinus et let⁹ qui seminauit in lachrymis: tē. gaudio meteret: destructum templum edificat: deumq̄ patrē in aducit loquēt̄: Adhuc vñ mō. dicimus et ego commouebo celū et terram et mare et aridā: et mouebo omnes gētes: et veniet de sideratus cuncti gentib⁹. Zachiarias memor dñi sui multiplex in prophetia: Hierusalem vestibus sordidis induit̄: et lapidem oculorum septez candelabrumq̄ au-

Aggi. 2. b Tē. Et Col. j. Pacificas q̄ in celo et q̄ in terra. h Splēdor ei⁹ ut lux erit. q̄z sol iusti radianit. Cornua. i. trophæa crucis. In manib⁹ ei⁹. Vobis manus fixe in cornib⁹ crucis: ut fiat hy pallage. i. queris casuum et structio nis. i. Tbi abscondita est for. e. Exinaninit em se v̄sq̄ ad mortē. Phil. ij. k Sophonias specula. tē. Sophonias fīm Hieronymū interpretatur spe cula v̄l arebanū dñi: et vtrūq̄ pp̄hete conuenit. Dicitur enī Ecceb. ij. Fili hominis speculatorēm dedit te domui israel: et andies de ore meo verbum et annuncias eis ex me: pp̄heta de euerstone Hierosim: et de captiuitate Jude et beniamin per Habuchodonosor q̄ captiuitas imperfecto Josia rege visa ē in ce spite. l. Audit clamorē tē. Que sequuntur sumpta sunt de j. ca. Sophonie. Porta autē piscium appellatur: q̄ dicit diospolim et Joppen: et vicinior ē mari. m. A sedā significat portam sedi muri in cōdē climate. n. A collib⁹. de mōte sion et excelsiore parte vrbis q̄ ab hostib⁹ occupata facilior descessus erit ad pna. Vallē autē Syloë cōparat pile. i. vasi in quo thin dunt frumenta: q̄ de porta piscium: de sedā et de collibus prae ens exercit̄ contundet inferiora loca. o. Chanaan vocat populum iudeorum. vñ Dañ. xiiij. Semē Chanaan et non Iuda. p. Disp̄si sunt tē. quia gibunt: quia tantas habet diut tias: ut eis putant se induitos et septos. Mystice p̄ portam p̄ scū designatur curiositas humana: per sedam: carnis p̄cupi scēria: per colles: sup̄bia: p̄ pilam: Hierusalē: q̄ erat cōtereda propter omnia ista. q̄ Aggeus festiuus tē. Ad cōdētiam isto p̄ nota: q̄ sicut scribitur in. ij. Paral. vltimo. Habuchodonosor rex Chaldeorū prop̄ piurium Sedechie regi Jude qui ab ipso recesserat ipsum Sedechiam cum pp̄lo suo in Babyloniam duxit captiuū incenso templo et destruxit Hierusalē. Mortuo autē Habuchodonosor: et Balthasar filio eius interfecto

facto: sicut scribitur Dañ. v. Dar⁹ medus succedit in regnū Chaldeorum: quo mortuo succedit Cyr⁹ rex persarum: q̄ in pri mo anno regni sui remisit in Hierusalē circiter quinquaginta milia indeorum: quibus prefecit Zorobabel: et Iesum filium Josedech: tē. p̄cepit ut edificaret templum dñi. Illi autē extreto altari fundamēta templi iecerrunt. j. Esdr. iiij. h̄. Interea mortuo Cyro artaxerxes qui dictus ē Cambyses illi succedit mandauit gētib⁹ q̄ erant in Hierusalē ne templum reedificari p̄mitterent. j. Esdr. iiiij. t. v. remansit itaq̄ opus imperfectum usq̄ ad annū scđm Darij filij Hyrcaplis. Hoc anno Aggeus et Zachiarias prophete non timet regis edictum nec iniicitias circumiacētūm populo p̄bortati sunt Zorobabel et populū suū qui cum eo erat: ut edificaret tem plum: quia iaz sp̄s erat: q̄ Hieremias prophetauerat templum esse reedificandum: sed post septuaginta annos cōtinuit: Hiero. vicecūmonono. Propheta autē Aggeus populi reuersi onem: templi reedificationē ciuitatē renouationē: obseruantiaz sacerdotale et exteriorum regnorū subversiones et propter ista dicitur festinus et letus iuxta nos interpretationē. r. Qui seminauit in lachrymis vi in gaudio metet: sumptum ē de p̄s. Destructū tē. plumbū edificat. i. ca. s. Deūs patrē inducit loquēt̄. i. ca. vbi ait: t. Ad huc autē vñ modicūq̄ tē. Interlinearis: tē. glosa marginalis: q̄n dedi primū testamentum in Syna moni celum et terrā et mare rubrum et desertum: ut vobis sic ponere testamētū. Nunc autē pollueor: q̄ adhuc semel mouebo celum et terram: ut illis commōlō mo ueantur omnes gentes sez p̄rie p̄tates splendorē dñi sustinere nō valentes. v. Et veniet desideratus cuncti gētibus: id ē salvator. x. Zachiarias memor dñi sui tē. Sicut ait Hierony. Aggeus et Zachiarias in secundo anno Darij regis medorum prophetauerunt. Aggeus autem zachiarie preponit: quia duobus mensibus precessit: sicut patrē in textu vtrūq̄. Aggeus enim incipit prophetare in sexto mēse. Zachiarias autem in octavo: quia autem Zachiarias dicitur memor dñi exponit Isido. dicens in. viij. etymol. Zachiarias interpretatur memoria dñi Septuagesimo enim anno de solatio nis templi completo: Zachiaria predi

cante memoratus est dominus populi sui: iubenteq̄ dño reuersus est populus et reedificata est vrbis et templum. Ies j. Esdr. v. legitur qualiter prophetauerunt Aggeus et Zachiarias adiuuantes populum ad reedificandum templum. y. Multiplex in. pp̄hetia. q̄z pp̄hetat de redditū ppli: et reedi ficationē templi: sicut patrē in primo et secundorē de multis alijs. z. Erit hierusalem tē: propter squalorem captiuitatis: et sicut legitur de Iesu filio Josedech: vel legitur de Iesu christo carne simili peccatri in duto: Phil. n. In simili tūdinem hominum factus est: et habitu inuentus ut homo: Ro. viij. De filiū suū mittēs in similitudinē carnis peccati tē. Ista vest̄ sordida apparuit in passione sc̄ ipse testatur: Esa. lxij. Asp̄sus ē sanguis cox sup̄ vestimenta mea: et omnia īdūmenta mea iniquaui. a. Et lapidē oculo p̄ septē. i. iecum dicitur lapis de mōte abscilus. Dañ. ij. Pro robore quo omnia sterit. Ies Matth. xxi. d. lapis sterens inimicos. Ies dicit lapis angularis: iungens duos parletes in vñ. Eph. ij. Sup̄ quē lapidē septē v̄l octo sunt ocli: de quib⁹ d. Esa. xij. Redescet fugē cū sp̄s dñi: sp̄s sapientie et intellectus: sp̄s cōfiliij et fortitudinis: sp̄s scientie et pietatis: et replevit cū sp̄s tē mons dñi. b. Candelabrum tē. Candelabrum ecclesia ana rea propter

Expositio Epistole sancti Hieronymi

rea ppter spiritalem intelligentiam scripturaz. Lampas xps.
Esa. xiiij. Saluator cl vt lamas accendatur: qd in ecclia fulger.
Septem lucerne t septes infusoria eaz gte spissanteli p quas
oleum misericordie dei suscipit ecclia. Due oliue Moyses et
Dalias. i. lex t ppheate qd xp passio pdicabat: vlti oline ena
geliu qd a dextris: t lex qd a sinistris.

a Ut post eqs. Iuxta glo. Per eqs
rufos designatur Babylonii crudeli
tate terribiles. p nigros: qd sic ordina
tur texti p se mortem indeo xpo nū
cio preferentes. p albos: macedones
sub quorum rege Antiocho Macha
beorum victoriā legim. p varios ro
manorum reges: quo p alij fuerūt cle
mentes in iudeos: vt. Cesar. alij p
secutores vt Jespianus. Quidaz di
cūt qd tuor qd rigas: qd tuor euāgelia:
equos: aplos: quorū alij rufi marty
rio: alij obscuri t nigri. profunditate et
cognitione mysteriū: alij albi gta xgi
nali: alij vari t fortis gtiā curatio
num t diversas virtutēs hntes. b Et
dissipatas qd rigas ex Ephraim. No
stra lra ē: disp gā quadrigā ex ephra
im: qd exponit Hiero. in originali di
cens: Nō erūt pta omniū xpi adue
tu et nativitate pacat. Porro fm al
tioris intelligentia ad heretum mul
titudinem refertur: qd interpretatur car
pophoria. i. vberitas t frugum abun
dantia. p. filij ephraim intendētes
mittentes ar. c. s. in. d. b. Et alibi:

Ibidē. 19. Hi in currib: t hi in eqs: t equo cox
Ibidē. 31. dispergitur de Hierlin: de quo p. Fal
lax equo ad salutem. c Pauperes
regem. t. Hāc pphetiam euāgelistē
dicunt esse cōpletam qd dñs igrēsus
est Hierlin sedens sup asinū t pullus
asinā. Matth. xxij. Mar. xj. Luc. xix.
Job. xij. De ista asina s: i historiis q
comunis erat pauperibus qd ppila in
menta nō habebat. Cūq alios ea op
atus fuerat pabulū dabat ei: t pullo
qui paris ad opa cōmunita nutriebat
et ob cl ita cōmune obsequiū quidaz
cam dictā putat subiugalez: qd omni
lugo t dominio exposita: s: grecū no
men est: asina cīm latine: grece subiu
galis. d Malachias ap. t. totū istū scribit I. j. ca. Isido.
in. vii. etymol. dicit qd Malachias interpretatur angelū dñi: id
est nanci: qd quid em loqbatur: qd si a dño essent mandata cre
debatur: t usde ei? nomen septuaginta interpretis trāstulerūt
dicentes: Assumptio xbi dñi sup Israel in manu angeli eius.
e Non est mihi volūtas in vobis. qd mundi offert. f Et
minus nō suscipiā sanguinem bircor aut tauro p: s: thymia
ma orationis. g Ab ortu em solis. Nō in vna uide vel hie
rusalem. vii. Job. xvij. dicit salvator: Pat manifestau nomē
tum omnibus quos dedisti mihi. h Et offertur. in cerimo
nijs xpianorum. i Oblatio mda. p. h increpat sacerdotes iu
deorum: qd offertur nō idonea ad imolandū: vt sciat carnalib
victimis spūales victimas successuras. k Esatā Hieremias.
Hieronymus exponit scipim dicens in plogo sup Esatā. Ita
enim vniuersa xpi ecclieq mysterya ad altqd. pseut ē: vt nō
pures eū de futuro vaticinari: s: de præteritis historiā texere.
Texo. is texui texere. texu texu. d: telaz facere: cooptare: or
dinare: pstruere. vñ h tex. tuis. tui. liber: otinens tractatū si
ne lre expositione. l Tcds vero virgā nuceam. Nota q. j.
Hieremie nrā lra ē: virgā vigilatē ego video. Et hāc habet
Aquila Symach t Hieronymus. Septuaginta aut dicunt: ba
culum nuceū. Theodosi vero virgā amygdalinā. Et omnia
ista cōpetunt xpo qui s: xga in correctione malorū. Numeri
xxij. Cōsurgit xga in Israel t peuitet duces Noab. Bacu
lus d: in sustentatione bonor actiuoz. p. Virga tua t bacu
lus tu ipa me solata sunt. Virga dicitur in custoditione cō
templatinorum. p. Eece nō dormitabit neqz dominet. Amyg
dalus dicitur in sanatione spiritualium infirmitatuz. p. Vi
sit verbum et sanavit eos. Rux quia pascit: dicitur in refectio
ne pectorum. Matth. xj. Venite ad me omnes qui laboratis
et onerati

et onerati estis: et ego reficiam vos. m Et olla succensam.
Per ollam succensam intelligitur rex Babylonie: qui bñ. S
olla succens propter ambitionem: sicut patet in principio. In
dicum. vel quia ex toto iudeos in nihilum coxit. vñ Hiero. j.
Primū comedit eum. rex assur: sed iste nouissim. Habucho
donosor exossauit euz. Aquila d: qd
aqua ligans: ventus gelidus et sic
cus: per quem signatur diabolus: ia
cūus facie olla succendit: euz per
verse suggestiones insufflantur. Esaie
liij. Ego creavi fabrum sufflantem in
igne prunas. t. n. Et pardum spo
liatum. Hiero. xij. ē nra lra. Si muta
re p ethiops pellez suā aut pardus
varietates suas: vos poteritis bñ
facere cum didiceritis malum. q. d. s
t ab ethiopē nō p̄t separari nigre
do: nec colouz varietas a pardo: ita
vos estis inseparabiliter obstinati in
malo. Unde Saq. xj. Nequā ē natio
eorum t naturalis malitia eorum. scz
studio: non natura. Pardus bestia ē
velocissima et precepis ad sanguinem
et ē variorum colorz: qd notatur
in iudeis diversitas vitioz. o Et
qd duplex. In threnis qd dupli plan
git scz alphabeto propter destructio
nem Hierusalem quam futuram p̄di
cauit: presentem vidit: preteritam de
plorauit. Singuli autem versus lam
erationum fm ordines hebraicaz litte
rarum ī idiomate sumunt initia. Ter
bi gta: primū x̄sus incipit ab aleph:
secundū ab bet: et sic de alijs vsq ad fi
nem alphabeti. Et postea repetitur al
phabetū: et quater in p̄ncipijs x̄sunz
ordinatur. In tercia autem repetitiō
singula elementa tripliciter repetuntur.
Necto. tis. neri. vñ nexui. nectere plu
ra signat: que habentur per hunc ver
sum: Necto dat inserere coniungere
sive ligare. Ante to. c. veniens ī xi. to
nuntiat et in xum. Dactyli xiiii pecto pa
riter xl sic quoqz necto. p. Diversis
metris. Unde Hiero. in quadam ep̄la
ad Marcellanū: qd incipit: Audiuster
ti? t. sic ait: Dabes ī lamentationib
Hieremie qd tuor alphabeta: ex qbus

duo prima quasi sapphico metro scripta sunt: quia tres versi
culos qui sibi nesi sunt et ab vna tantum littera incipiunt he
roicum coma concludit. Tertium alphabetum trimetrum scri
ptum est trinis literis: sed elsdex trini x̄sus incipiunt. Quar
tum alphabetum simile est primo et secundo: ita dicit Isido.
in. vij. etymol. sed aliquantulū lucidi dicens: qd duo pma al
phabeta: quasi sapphico metro scripta sunt: quia versiculi q
sibi in unum nesi sunt ab vna tantum littera incipiunt: quos
heroicum coma concludit. Intellige sic: Sapphicū metrum
dicitur cui? innuenter Sappho fuit: quale est illud: At qant
laxis resonare fibris: ecce vn̄ versus. Mira gestor famili tu
orū: ecce scds. Solne polluti labij reatu: ecce tertij versus.
Et post tres x̄sus sequit coma heroicū. t. clausula x̄sus he
roicū: sive versus exametri: qd heroū. t. viroū fortiū facta de
scribuntur: cum dicitur: Sancte Johannes: Iste hymnū d
metrum sapphicum: pentameruz dactylicum. Sapphicū: qd
Sappho puella huiusmodi metru inuenit. Pentametrū: qd
quilibet versus metricus quinqz habet pedes: pmo trocheū:
secundo spondeum: tertio dactylum: quarto trocheū: quinto
similiter trocheum. Dactylum d: a pede predominante in isto
metro in tertio pede: vbi vult semper habere dactylum: nam
in secundo pede et in quinto indifferenter potest recipere tro
cheum vel spondeum. Et subdit Isido. tertium alphabetum
trimetro scriptum est: t trinis litteris trini versus incipiunt.
Concordia litteram Isido. cum littera Hiero. que. s. posita ē:
t gratia exempli accepimus illa verba Boetij de consolatio
ne in secundo libro: vbi loquitur de mutabilitate fortune.
Hec cū superba verterit vices dextrar: et cūtiant moe ser
tur Euripum: dudum tremendos scua proterit reges: humi
lemos vici subleuat fallax vultū. t. Hoc metru est trimetru

Expositio Epistole sancti Hieronymi

Iambici continuus: q̄ stat ex sex iambis: vel trīb⁹ iambis et alijs pedib⁹. Nec cū spōde⁹ supiāb⁹: ba ver. spōde⁹ terit: iāb⁹: vices: iāb⁹ de extra spōdeus. Nec cū sup: ecce metrū ex spōdeo et iābo: ba veritatem ecce aliud metrū ex spōdeo et iābo: vices de extra: ecce tertius metrū ex iābo et spōdeo. Sunt pates videre p sequentes versus. Iambicum dicitur metrum a pede predominante scilicet a iābo: q̄ semper habet ponit in sedo loco. Itē panasticū dicit ab inuētore. Itē nota q̄ dimetrū vī trimetrū: vī terra metrum in metris iambicis: trochaicis et anapestis: p duplices pedes computare debet: in reliq̄s vero p simpliciter. a Terti⁹. tē. Hoc ē nouellus magistros. H̄y de senectute mentis. s̄. Sa pliū. Senectus venerabilis est nō diuitia neq̄ annoz numero cōputari. Cani sunt sensus hominis: et eras senectutis vita imaculata. p. Piscipia. cā dicitur pone p singlari. In primo capitolo agit de euangelistis valde obscure: ab. xj. vñ ad finem agit de templo: ira q̄ vir pōt ei aliq̄s intellegere dicit Hiero. sup Eccl. Ezechielis difficultas hebreorū mōstrat traditionis. nisi est q̄ apud hebreos sacerdotalis ministerij etatem. i. triginata annos splexerit: nec pncipia genesios: nec canticorū: nec exordiū. Ezechielis: nec finem legere pmitit: vt ad plenā scientiā et mysticos itellectus plenū humane nature tps accedit. c Quart⁹. vī. q̄ extre. tē. Magna cōmēdatio ē q̄ dī tē pox consci⁹. ix. ca. vbi agit de hebdomadib⁹: vbi scribūt ī glōsa in pncipio Daniels. Sciendū nullū ppberam tā apte scripsisse de xpō sicut iste scriptis et specialit in. ix. ca. Nā t̄ tps no fuit aduentus et reges p ordinē: et annos enumerat et manife sta signa. vñ b̄ dī totū mōdi philohistori⁹. i. auctor historiarū: a philos qđ est amor et historia: a. vii. ca. vñ ad. xiiij. exclusi⁹. Et p b̄ q̄ tā diligens scribebat. s̄. determinādo tps reges et regna: veritatē historiarū pbatur amator. Est aut̄ historia nar ratio rei gētē: p quā ea q̄ in p̄terito facta sunt dinoscunt: et dicitur ab historiis grece: qđ ē videre vī cognoscere. Apud veteres cū nō scribebat historia: nisi is qui interfuerit: et ea que scribēda essent vidisser. ppber aūt̄ ppter pphetic certi tūdinem q̄nq̄s de futurū tanq̄ de p̄terito loquebant. d Lapidem p̄cūm de mōte. Dan. ii. Et exponit de xpō: q̄ dī lapis p̄cūm de mōte sine manib⁹. i. concept⁹ et nat⁹ sine humana operatione de btā vīgine ceterū preminēt q̄ subuertit omnia regna diaboli: de istis q̄tuor magnis. ppbeta dicit Isido. in vii. etymol. Elaias interptatur saluator mōdi. Saluatorē enim vniuersarum gentiū: eiusdem sacramēta ampli⁹. q̄ ceteri p̄dicat. Hieremias excelsus dīs. p̄ eo q̄ dictū est ei: Cōstītu te super gētes et regna. Hiere. j. c. Ezechiel fortitudi dei fm̄ Regnum. Cōfortauit me de⁹. vñ Eccl. iij. Dan⁹ dī erat meūm confortās me. Daniel iudicū dei: siue q̄ in presbyterozū iudicio sententiā diuine examinationis exhibuit: siue q̄ visio nes et somnia sagaci mēte discernēt̄ aquit. e David Simonides nr̄: Pindar⁹. tē. Sic ait Isido. in. vii. etymol. David interpretatur manu fortis: q̄r̄ vñq̄ fortissim⁹ in plīs fuit ip̄e: et desiderabilis in stirpe. s̄. sua de q̄ p̄derat Agge⁹. ppbeta: Veni et desiderat cunct⁹ gentib⁹. q̄ vero David lyrīco metro psalterium hebraice scripsit teste Aratore q̄ ait: Psalterius lyrīci composuere pedes. ideo b̄ q̄nq̄s poetaz lyrīcoz nominibus appellatur. dī em lyrīc⁹ q̄ lyrīca scribit. lyrīca aut̄ a lyrā: dicuntur carmina q̄ lyrā cantant. si sunt carmina Horacij. Itē a lyrīn qđ ē varietas vī diuersitatē dicunt lyrīca: q̄ stinēt carminū diuersitatē et varietate: si patz in odis Horacij. dī ḡ David simonides nr̄ qui. s̄. lyrīce scripsit apud hebreos: sī Simonides apud grecos: de quo dī Isido. in. j. etymol. Simonida metra Simonides poeta lyrīc⁹ cōposuit. Itē i codē: Chrenos primus versu Hieremias cōposuit: post hīc apud grecos Simonides poeta lyrīc⁹. Itē Hieronym⁹ in ep̄la ad Nepotianū psalteriz: Ad poetas venio: Homer: Isidori Simonide tē. Quidā dicit Symphonides qđ in veritate nihil ē. Item David Pindar⁹. iste Pindar⁹ grec⁹ fuit dī quo legit in. vi. libro Galerij maximi: et primo. plogo sup Job. Itē David nr̄ Al cheus: de quo dī Horati⁹ in ultima ep̄la: vbi loquīt̄ de poēt̄ qui mutuo

qui mutuo se laudabāt: Dicēdo Alcheus pūcto illi⁹ ille me quis. Quis mibi Callimach⁹ tē. q. v. Discedo alcheus: id ē Alcheo in laude comparat⁹: pūcto. i. indicio illi⁹ laudator⁹. et ille laudator quis discedit meo iudicio: id ē quis discedit a me nū Callimach⁹ qui fuit famosus poeta. Itē David flac cus nr̄ qui lyrice scriptis ut flacc⁹. i. Horati⁹ de quo dī Junenalis: Omne vafer virū ridēti flacc⁹ amico: Langit: et admisissus int̄ p̄cordia ludit. Vaser ra. rū. dī callid⁹: q̄si varia ferens qui. s̄. varijs loquit̄ modis. Item David Catullus nr̄ et Serenus expone ut s̄. de alijs. Catull⁹ fuit Veronensis. An Quidam in de fine titulo in fine. Mātua Virgilio gaudet Verona Catullo. Deligne genti⁹ glā dicoz ego. Seren⁹ forte a serenitate arumi dicit̄ est: q̄ seren⁹ erat. i. clar⁹ bilar⁹ et trā quill⁹: sic Naso dī a magnitudine nāsi. Et Quidam q̄si ouū dūmīdēs. David inquā nr̄ cui⁹ s̄. psalmis vñmūr: xp̄m lyra psonat. i. laudat in carmine lyri co. Ad lyra ad līram: quam rāgedo decātabat psalmos suos. An. q. Reg. vi. dī q̄ David p̄cutiebat in organis armigatis. Itē. i. Paral. xv. dixit David principib⁹ leuitaz: vt s̄stituerent de fratribus suis cōtōres in organis musicorū: nablīs videlicet lyri et cymbalū. Lyra dī a lyri. i. varietas vel diuersitas: eo q̄ diuersitatē vocū faciat. Et in decachordo psalterio ex

citat ab inferi⁹ resurgentē. i. excitādū p̄dicat. p̄s. Ego dormi p̄s. 5. ui es soporatus sum et exurrexi. Itē alibi: Non derelinquas animam meam in inferno tē. Item alibi: Ernisti animam me Ibide. 15. am ex inferno inferiori: et in multis alijs locis. Decachordū psalterium instrumentum est musicum cum decē chordis: q̄ hebrei vī sunt: propter numerum decalogi. p̄s. In psalterio Ibide. 35. decachordo psallam tibi. Et dicitur a deca quod est decem et chorda. Et dicitur nablūm hebraice: psalteriū grece: organū latine. Dicitur autem psalterium a psaltin grece quod est tan gē latine: quia dum tangitur a superiori reddit sonuz: t̄ ab illo instrumento dī liber psalteriū: quia ad vocē illi⁹ psalteriū David decantabat psalmos: et hoc est quod dicitur b̄: q̄ cantando in decachordo psalterio excitat tē. vel dicitur excitat: quia dicitur in psalmo: Exurge gloria. Et respondet filius: Ibidē. 36. exurgam dilucilo. Quidam putant q̄ quia Hieronym⁹ multum adhuc et antiquis historijs. Loquitur hic de David per similititudinem Orpheti: qui vxorē suam in talo a serpente vulnerat et mortuam et ad inferos iam deductam cum cithara est secutus: vt eam ab inferis extraheret: qui illuc veniens tam dulcis citharicauit: q̄ om̄s dī infernales dulcedine cibare conuicti ei Euridicem reddiderunt. Unde Theodosius: Euridicen monitis qui regna tenētur Acherontis: Conditione graui iussit Proterpina reddi. Et fm̄ hoc exponit. f In decachordo psalterio. cantādo excitat: id est excitādo prefigurat christum. g Ab inferis excitat resurgentem. i. a morte: vel ab inferis post spoliationem inferni: vbi vectes ferreos confregit: vel excitat: id est excitandi desiderium demonstrat: in quo innubat quantum redemptionem humani generis affectabat. Isidori in. vi. etymol. sic ait: Om̄s psal mi apud hebreos metrico carmine sunt composti. Nam mo re romani Flacc⁹: et greci Pindari: nunc alīambo currūt: nunc alchaico personant: nunc sapphico nitēt trimetro vel te trametro pede incedentes: forte propter hoc Hieronym⁹ posuit hic Flaccus Pindarum et Alcheum. h Salomon p̄cificus et amabilis domini mozes corrigit: naturam docet: ecclēsiā iūgit̄ xp̄m: sc̄t̄ p̄q̄ nuptiaz dulce canit̄ epithalamū. Sic dī Isi. i. glosa i pncipio Ecclesiastes. trib⁹ nomib⁹ voca t̄ ē Salomō Primo pacific⁹: q̄ sicut dī. ij. Reg. iii. David habuit in regno suo ex omni parte in circūitu. Idida. i. dilectis dominis: quia sicut. ij. Reg. xij. Nathan vocavit nomen eius amabilis domino: eo q̄ dominus diligeret eum. Itē coelestis hebraice ecclesiastes grece: concionator latine: quia ei sermo non est ad vnuū: sed ad vnuūs: in xta illa tria nomina tria composuit volumina. Proverbia in quibus docet incipientes vel parvulos. Ecclesiasten: in quo docet proficiens et maturos. Cantica cantorum: que pertinent ad perfectos: de

Expositio Epistole sancti Hieronymi

fectos: de his plenius dicetur: cum eorum speciales prologi perstringentur. In pueris mores corrigit parvulus: vnde crebro loquitur ibi quasi ad filium. In ecclesiastice natura docet: id est naturitatem que est terminus creatorum: omnia docens brevia et caduca. vnde dicit: Vanitas vanitatum tecum. In canticis cantorum ecclesiam iungit et christum: quia ibi docet ecclesiam vir turibus consummatam: veri sponsi amplexibus copulatam diligere solum deum. a Epithalamum dicitur canitatem quod cantatur super thalamum id est super spousi cubiculum. Et dicitur ab episcopo quod est supra et thalamum. vñ Isido. etymo. i. Epithalamia sunt carmina nubentium que decantant a scholasticis in honore sponsi et spousi. hoc primo Salomon edidit in laudem christi et ecclesie. dicit itaque: Dulce canit epithalamium nuptiarum sanctarum: id est coniunctionis christi et ecclesie. b Hester in ecclie typo populum liberat de piculo: et imperfecto Aman qui interpretatur iniquitas: partes coniuncti et diem celebrare mittit in posteris. De morte Aman legitur Hester. vii. ca. Cetera que sequuntur recitantur in nono. c Paralypomenon liber. id est instrumenti veteris epitomen tecum. Sicut dicit Isido. in. vij. etymo. Paralypomenon grecum dicitur quod nos pretermissorum vel relictorum dicere possumus: quia ea quae in lego vel in regno libris vel omissa vel non plene relata sunt in ista summatim ac breviter explicantur. Et nota quod paralypomenon verbum grecum est idem quod pretermitto vel relinquo: et componitur a para quod est seorsum et lypo quod est relinqre. Et inde paralypomenos participium passuum preteriti temporis: cuius genitus pluralis est paralypomenon: id est pretermisso vel relictorum: sic exponit magister Matthaeus Vindobonensis in tractatu de prepositionibus grecis. Secundum Hugo. dicit a para quod est preter et etypos sub: et mene quod est defectus: quasi pretermisso suffiles defecum: quia breviter et summatim pretermissa comprehendit. vnde etiam dicitur: d Epitomen. id est abbreviatio veteris instrumenti: id est veteris testamenti quod dicitur instrumentum: quia instruit in doctrina fidei et moysi. Nota quod hec epitome epitomes vel hoc epitoma atis id est quod abbreviatio sermonis: ab episcopo quod est supra: et tomos quod est sectio vel incisio quasi preterito vel precisio sermonis. Hic autem ponitur absolute pro abbreviatione: quia breviter colligit pretermissa. e Cantus. in sententiis capacitate. Ac talis est in scripturarum dilucidatione. f Ut absque illo si quis scientiam scripturarum sibi volnerit arrogare: id est arrogare sibi attribuere. Scipsum irrideat: id est deludat et decipiatur. Dic nota compositiones huius verbis rogo per hos versus. Si roget addideris congregat: e dat: in infert. De minuit: sub substitutus: pro protrahit inf querit: Pro superat: ab destruit: arguerit: uperbit. g Explicantur: id est aperiuntur quasi extra plicam ponuntur. h Innumerabiles questiones. scilicet de diversitate genealogie: vt in principio Matthaei. Cetera plana sunt. i Edras et Neemias adiutor videlicet et consolator a domino in uno volumine artantur. Quia prius liber Esdras cum verbis Neemie unicus liber appellat. k Instaurant templum: muros extrinseci ciuitatis: omniosos

illa turba populi redeuntis in patriam et descriptio sacerdotum: leuitarum: israelitum: presbyterorum: ac per singulas familias murorum ac turrium opera divisa: aliud in cortice preferunt: aliud in medulla retinent. Nota quod dicit Isidorus in vii. etymo. Edras adiutor: Neemias consolator a domino.

Quodam enim presagio futuri nomina ista sortiti sunt: fuerunt enim in adiutorum et consolatione omni populo redeunti ad patriam. Nam et templo domini reedificauerunt: et murorum ac turri opus restaurauerunt.

Instaurant: id est reparant templum. Esdras. iii. et. v. quia intermissione fuit opus. Omnis illa turba tecum. Esdras. i. Duros extrinxerunt. iij. capitulo verborum Neemie vsos ad. vii. et ibi simili ponitur de turribus. In cortice littere. In medulla. spiritualis intelligentie. l Cernis me scripturarum amore raptum excessisse modum epistolae: et tamen non implesse quod volunt. Sicut dictum est supra. illa est pars propria in qua ostendit Hieronymus difficultatem sacre scripture. Et dividitur in duas. In quarum prima ostendit eius difficultas particulariter.

In secunda generaliter. Prima pars incipit ibi: Liber in Apocalypsi. Secunda ibi: Adelictus manifestissima est Genesis. Ista dividitur in tres partes.

In prima quae ultima expedita est ostendit veteris testamenti difficultates per libros singulos discurrendo. In secunda que hic incipit: ostendit affectum suum ad sacram scripturam humilians et ignorantiam constitendo.

In tertia innuit difficultatem librorum novi testamenti eos breviter perstringendo. et illa pars incipit ibi: Targum et nouum testamentum tecum. Ista pars quam pre manibus habemus subdividitur in tres partes. in quarum prima ostendit cur tanta in epistola fecerat digressionem.

cum dicit: Cernis me scripturarum amore raptum tecum. q.d. licet tantam digressionem fecerim: nondum meo desiderio satificei. In secunda ostendit digressiones huius utilitatem. cum dicit:

m Audiuimus tantum quid nosse. quantum ad intellectum. n Quid cupere debeamus. quantum ad effectum: et introducti auctoritate psalmi quantum ad affectus excitationem. cum dicit: o Ut et nos quoque possimus dicere: Lociupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore.

Multum enim excitatur affectus + p. ut. in sacre scripture meditationibus. In tertia parte nevideatur quasi tactare se de sua scientia: humiliiter se accusat de sua ignorantia. cum dicit:

p Ceterum illud socratum impletur in nobis: id est me nihil scire. Sed quomodo potuit hoc dicere Socrates vel Hieronymus: cu esset falsum.

Solutio: nihil scit homo plene: dum est in via. vnde cum dicitur: hoc tantum scio quod nescio: id est ac si dicatur: scio quod nihil perfecte scio.

q Targam et nouum breviter testamentum. Divisio istius partis per se patet. r Matthaeus: Marcus: Lucas: et Johannes. isti quattuor. s Quadriga domini. quia per quattuor partes mundi portauerunt nomen domini.

t Et vero cherub quod interpretatur scientie plenitudo. hic commendans de plenitudine scientie. Et nota quod cherub hic improrie accipitur singulariter cum sit tantum pluralis numeri. posset tamen dici cherubim per. m. quod inuenit indeniable in numero singlari et forte scriptor virtus alius scribit.

¶ 4 Per totum

Expositio Epistole sancti Hieronymi

a. Per totum corpus oculati sunt: qz declarant preterita presentia et futura.
 b. Scintille emicant, quia alios exemplis inflammar et illuminant.
 c. Discurrent fulgura, id est communaciones quibus a malo reuocant.
 d. Pedes habent rectos: et in sublime tendentes.
 e. Pedes sunt amor dei et proximi. Recti sunt per intentionem directam in deus; in sublime tendunt per desiderium eternorum.
 f. Terga pennata et vbiqz volantia, per terga que sunt partes posteriores corporis designantur exempla: que post se poster reliquerunt.
 g. Et per terga que onera sustentant intelliguntur laboriosa opera: que propter deum fecerunt.
 h. Pennata virtutibus.
 i. Et vbiqz volantia, ab aliis personarum differentia.
 j. Teneant se mutuo sibiqz perplexi sunt.
 k. et quasi rota in rotam voluuntur.
 l. Quia idem senserunt et idem dixerunt, vni per alium exponit.
 m. Et quasi rota in rotam voluuntur.
 n. Quia si requiris quid Mattheus de incarnatione domini sentiat: hoc nimis quod Marcus Lucas et Iohannes. Si queras quid Iohannes de incarnatione domini sentiat: et hoc nimis quod Lucas Marcus et Mattheus. Si queras quid Mare, hoc quod Mattheus Lucas et Iohannes. Si queras quid Lucas hoc quod Mattheus Marcus et Iohannes: ecce rota in rota: ecce revolutio gloriosa.
 o. Et pergunt quo cunqz eos flatus spiritus sancti perduxerit. Here omnia ista sumpta sunt de. i. ca. Eccehelia
 p. Paulus apostolus ad septem scribit ecclesiis. Horum opinio euellitur in glosa in principio epistolarum que dicit: Quorundam insaniam percuditur divitium epistolam que ad hebreos scribitur: non fuisse Pauli sed Barnabe: vel Clementis: vel Tertulliani vel Luce quod in hunc errorum occasio duxit huiusmodi: quia nec salutario eius nomine intitulata prescribitur: et longe facundiore et splendidiore stilo quam cetera est edita: quibus sufficienter respondet hoc modo: quia ideo non est dicenda Pauli quia nomine eius in titulo non habet: ergo nec Barnabe nec alicuius predictorum: cum nullius eorum nomine pretitulata sit. Nec ob id quoque Pauli non esse pura est: quia diligentius est scripta: cum natura le sit vnicuius plus valere in sua lingua quam in peregrina. illam enim hebraice: ceteras scriptis grecis. Nomen vero suum ideo pretermittet: quia inde odio sue erat eum legis destrutor et arbitrabus. Quocirca de legi atque ceremoniarum abolitione tractatur recte nomine suum subiicit: ne prescripti nominis in via vilitatem sequentis excluderet electionis. Est itaque illa Pauli sicut et alii. Scriptis itaque septem ecclesiis deceps epistles: scilicet ad Romanos unam: ad Colossenses duas: ad Ephesios unam: ad Philippenses duas: ad Colossenses unam: ad Philemonem unam: ad Thessalonicenses duas. Et cibis scriptis epistolam ad Hebreos.
 q. Timotheum instruit. Qui scribit duas epistles. Iste Timotheus ordinatus fuit a Paulo episcopus asianus. An in prima epistola cum instruit de officio episcopali: in secunda monet ipsum ad dilectionem executionem officij et ad palmam martyrij.
 r. Actum, scilicet instruit quem ordinaverat Cretem episcopum: et instruit scientie plenitudo per totum corpus oculati sunt: cintillae emicant: discurrent fulgora: pedes habent rectos: et in sublime tendentes: terga pennata: et vbiqz volantia: tenet se mutuo sibiqz perplexi sunt.
 s. et quasi rota in rotam voluuntur.
 t. et pergunt quo cunqz eos flatus spiritus sancti perduxerit. Paulus apostolus ad septem scribit ecclesiis (octaua enim ad hebreos a plurimis extra numerum ponitur.) Limon theum instruit ac Titum et Philemonem: pro fugitiuo famulo et fugitivo: quasi diceret: non sufficerem Pauli epistles ad plenum commendare. q. Actus apostolorum nudam quidem videntur sonore hystrionum. i. tractare de exordio: id est similitudine incipientis ecclesie. r. Sed si nouerimus scriptorem eorum Lucam esse medicum: cuius laus est in evangelio. Et littera plana est. Postea agit de catholicis et canoniciis epistles: q. dicuntur catholicae fidei Siderum in. vi. etymol. quia non vni tantum populo vel civitati sed universalis gentibus generaliter scripte sunt: fidei glosas dicuntur catholicae: id est universales a fidei universalis ecclesie non discordantes. Dicuntur autem catholicae a chara vel catholicis grece quod interpretari vniuersale vel commune. Et dicuntur canonicae id est regulares: a canon id est regula. Et dicuntur sic ad differentias earum quas fecerunt pseudo sub nominibus apostolorum. Et dicuntur canonicae: id est regulares: id est in fide et tolerantia passionum plurimisque virtutibus ecclesiam regentes: textus plenus est. s. Jacobus: Petrus: Iohannes: Judas: septem epistles ediderunt tam mysticas quam succinctas. Et id est ignorantie cecitatem sentiat. Et cito. tis. quarte coniugationis verbum est: et significat esse vel fieri cecum: et ponit pro insani. Sequitur de Apocalypsi. t. Apocalypsis Iohannis tot habet sacramenta quot verba. Et Apocalypsis greci reuelatio latine: quod multa occulta ibi reuelantur: et componitur: ab apo. quod est re. et calypsis quod est velamentum quasi reuelatum vel reuelatio. Et etiam plana sunt.
 u. Oro te frater. vide diuisionem precedentem. Oro te frater charissime inter haec vivere. Et Eccl. j. Beatus qui in istis versatur bonis qui ponit illa in corde suo sapiens erit semper.
 v. Nonne videtur tibi iam hic in terris et. quasi diceret per scripturarum meditationem manuduceris ad contumplandum celestem habitationem. Eccl. xiiij. Beatus vir qui in sapientia morabitur et in iusticia meditabitur: et in sensu cogitat circumscriptiōnē dei.
 w. Holo ut offendaris in scripturā sanctis: simplicitate et quasi vilitate verborum: que vel vitio interpretum vel de industria sic prolate sunt: ut rustica contumeliam faciliter. Et littera plana est.
 x. Non sum tam petulans. Hic humiliiter se excusat et quasi sciolus magistrum non affectet. cum dicit: Non sum tam petulans. Per hoc patet quod non est presumptuosus de scientia. Nota et petulorū aris dicitur luxuriari vel impotune petere et proprie coitum: et inde dicitur petulans luxuriosus et impotune petens. Hic ponitur propter tuum: vel quasi petens laudem potest etymologizari. Et quia petula id est luxuriosa animalis irrationaliter mouentur

Expositio Epistole sancti Hieronymi

nentur ad coitum. potest dici petulans: qui irrationaliter mo
uetur ad aliquid agendum vel dicendum. vñ dicit: Nō sum tā
petulans. i. tam importun⁹ vel brutus vel petēs laudē. a Et
hebes. i. tam ineptus vel intellectu carens: et tam stultus vel
obtusus. b At hoc me nosse pollicear. Consequenter ostē

Ecc.12.2 dit si non presumere d̄ vite eminētia.

cum dicit: c Et eorum fructus ca-

pere in terra. Relume: non sum tā pe-

tulans et hebes: vt pollicear me pos-

se capere in terra. Fruet⁹. i. virtutes.

Eorum scilicet sanctorum viroꝝ. Ha-

latb. v. Fruet⁹ spiritus est: charitas:

gaudium: pax: patientia: longanimi-

tas: bonitas: benignitas: mansuetudo

fides: modestia: continētia: castitas.

d Quorum radices. i. affectiones:

e In celo fixe sunt. per intentionē.

f Sed velle me fateor: habere noti-

ciam scripturarum: et imitari vitā san-

ctorum: et non tantum volo: sūmo etiā

ad hoc labore. An sequitur: Sed eni-

ti mi p̄fiteor. Enīti. i. extra vel ultra

alios nitit contra pigros qui reprehē-

dunt. Mōuer. xx. Desideria occi-

dūt pigrū: noluerunt quicq; man⁹ ei⁹

operari tē. g Sedēti. id est ocioz:

vel sedenti ad audiendum. h De

prefero. i. pre oculis ill⁹ fero parat⁹

ad conferendum non ad magisteriuꝝ

visurandum. et hoc est quod sequit⁹.

i Magistrum renuens. i. refusus.

k Comitem spondeo. i. promitto q. d.

non quero magisterium: sed exhibeo

me tibi vt sociū. Monit aut Hierony-

mus multa allicitum vt possit mone-

re Paulinum ad veniendū ad ipm.

Primum ē status eq̄litas. qd notaſ cū

dicit: Comitem spendeo. Secundū ē

proficiendi facultas. qd notaſ cū dicit.

l Petenti datur pulsanti tē. Matb.

vñ. Luc. xj. Et. j. Jacobi scribitur: Si

quis velutrum indiget sapientia postu-

la deo: qui dat omnib⁹ affluens tē.

Et petenti a dño donum scientie daf.

Pulsanti per meditationis exercitū

aperitur intelligentia scripturarū.

m Querens. humiliter. n Invenit

afflueret. Et inuenit. in vñm venit

eorum que humiliter querit. Tertius

allicitum ē sacre scripture dignitas.

vñ dicit: o Discamus in terris qd

scientia tē. Reg est contrarium illud

quod dicitur. j. Cor. xiiij. Scientia de-

structur: quia hoc erit pñ modum et

imperfectionem: sed permanebit fin

substantiam. Sāp. iiij. Bonorum labo-

rum gloriosus est fructus: et que non

concidat radix sapientie. Contra illos qui amittunt tempus

in vanis scientijs: scilicet discentes et nunq; ad scientiā veri-

tatis puententes: sicut scribitur. q. Timoth. iiij. Item Ecclesi-

astes. viij. Est homo qui diebus et noctib⁹ somnum oculis nō

capit: et intellectus qd omnium opūrum del nullam possit homo

inuenire rationem eorum que sunt sub sole. Et quanto plus

laborauerit ad querendū: tanto minus innenit. Horum sci-

entia non permanebit. vñ. j. Cor. l. Verdam sapientiā sapiē-

tum: et prudentiam prudentium reprobab⁹. Quarum allicitu-

mum est receptu hospitiis urbanitas. vñ sequitur: p Ob-

uins tē. tē. Quintum est cooperandi voluntas. vñ. subdit:

q Et vt inepit aliquid tē. Ordina constructionem sic: Et vt

ego effundaz: id est dicam. aliquid inepit: id est non apte: ac

de tumiditate hermagore. q.d. vt cum quadam presumptiōe

loquar. r Conabor scire tecum id est quasi sciens respon-

dere quicq; quid quesieris. Hermagoras qdā fuit rhetor mul-

tum presumptuosus qui multuz reprehendit in principio p̄me

rhetorice: qdā turpiter errauit in assignādis partibus contro-

uersis generalis. Sextum allicitum ē amicabilis societas;

quod tangit in principio octauī capituli. cum dicitur:

b petulans et hebes: vt hoc me

c nosse pollicear: et eorum fru-

ctus capere in terra: quorum ra-

dices in celo fixe sunt: sed velle

fateor: sedenti me prefero: magi-

strum renuens: comitem spon-

deo. Petēti daf: pulsanti aperi-

m tur: querens inuenit. Dicam?

o in terris quorum scientia nobis

p̄seuereret in celo. Obui? te ma-

nibus excipiam: et vt inepit ali-

quid ac de hermagore tumidita-

te effundaz: quicquid quesieris

tecum scire conabor. t La. VIII

D Abes hic amatissimum tē. qui erat reliq; tē. VIII

glosus et multum diligebat Paulinum. t Qui sit

terarum tuarum mibi gratiam duplicauit: id est litté-

ras a te missas te commendando gratiores fecit: duplicauit

inquam: Referens honestatem morum. tē. v Absq; illo. i.

absoſ illi cōmendatione. x Ipsi

epiſtola preferebat: id est p̄teſebebat

et manifestabat. y Festina qdō te tē.

Sicut dictum est. s Ita totall epi-

ſtola diuidit in tres partes. s. in partē

exordiale: narrationem et conclusi-

onem. Expediū duab⁹ primis parti-

bus: hic subditur tertia conclusio: in

qua horatur Paulinum: vt festina

exire de seculo: et invitat ad duo: scz

ad vitā da more pīcula: et ad abīcien-

da mōi retinacula. Prīm notaſ sub

metaphora nauicula: cui iminēt peri-

cula circūquag. vñ dicit: Festina que

so: scz exire de seculo: in qd te multa cir-

cundant pericula. z Et herenti tē.

Funis cito precidit: in soluēdo mo-

ra cōtrahit. vñ p̄ hoc exemplū ei in-

nuit qd absoſ mora hoc faciendū sit. b

salum d̄ mare: et deriuata sale: qd sal

sum et amar⁹ est. vñ d̄s differentia-

les in opūculo de vocabulis biblie

qd inuenies vbi exponit mare. a Ne

mo renuciatur. Hic hortat ad abi-

cienda mundi retinacula. Est aut du-

plex retinaculū qd retardat seculo re-

nunciāt: scz amor pecunie et timor

penurie. Amor pecunie considerat in

tribus: in venditionis rex retardat

sollititudine: in contentiosa repetiti-

one: et in alienandi voluntate. Retar-

dantem vendendi sollititudinē exclu-

dit. cū dicit: Nemo renunciatur secu-

lo tē. bene id est honeste vel sine cu-

pitatis admixtione. Eccl. xxvij.

Sicut in medio compaginis lapidū

Paulus figit: sic et inter mediū emp-

tionis et venditionis angustiabis pec-

unis. nemo ergo potest bene vēd̄ ere

ea. b Que contēpit: vt p̄ his pecu-

ni temporis vēdēndis in seculo rema-

nere nolit. si enim remaneret. concu-

pisciente signum eset. He autē Pa-

ulinus allegaret necessariā sibi esse sol-

licitudinem circa rerum venditionē:

scilicet propter suam necessitatē: vñ

propter aliorum utilitatem: vñ trūq;

excludit. Qd nō propter suam necce-

sitatē oporteat eum hoc facere ostendit dicens: c Quicquid in sumptu-

de tuo tuleris pro lucro computa: qd

dicit: quicquid siue multuz sine pa-

rum de tuo tuleris in sumptu: id est propter sumptus faci-

dos in via: computa pro lucro: id est pro magna acquisitiōe:

quis sic vitabis more periculum si iter feceris indilatū. Qd

propter aliorū utilitatem non oporteat eum hoc facere: ostē

dit infra. vñ dicitur: Nisi tu semper recrastinās tē. quod ex-

ponitur in loco suo: qua propter breuitate pertransiens litterā

per ordinem exponere propono. d Antiquum dictum ē tē.

Zam et qd ponuntur hic p̄ et: quasi dicer et: nihil ei sufficit

cum semper vellet pñs habere. Eccl. v. Quarū non imple-

bis pecunia. t Proo. xi. Alij diuidit ppria et dñtiores siūt:

alij rapiunt siūa et semp in egestate sūt. tales retinet timor pe-

nurie: siū si ēt̄ eis timēdū qd: e Credēti. dñt̄ qdlijs d̄ relē

qndis terrenis. Cor. tē. p̄ceptu. s. vñ administratiu. vñ Lu-

ce. xxij. Alij misi vos sine sacculo et pera et calceamēt: nū qd

aliqd defuit yobis: At illi dixerūt nihil. Nō ē ḡ merēda pe-

nuria expensaz: qd̄b̄q; habebūt necessaria: qd̄ relinqit oia

pter xp̄m. f Infidelis tē. ifide. k. s. qd̄ credit dei qdlijs.

g Etia obolo. i. nūmis. Eccl. d̄ de credētib⁹. j. Cor. vj.

Hic egētes m̄tos at locupletates. t ibidē sb̄d̄ h: h

Giuām? qd̄ nil b̄st̄es et oia possidētes. sic p̄z qd̄ nō timēda est

penuria

65

Expositio Prologi sancti Hieronymi

Penuria expensar, et sibi ostendit non esse timenda penuria victoria vel vestitu: quod modica sufficiunt his quod modesti vivere volunt. vñ dicitur. a. **Aict.** atque **rc.** i. xpm sequitur: non dicitur vestimentum: quod sonat ex abundantia: sed vestitum: quod sonat ad sufficietiam. **L**imot. vi. **Habentes** alimeta et quibus tegamur: his contenterunt. Et melius **Matth.** vi. **Bolite** solliciti esse: dicentes: quod manducabimus: aut quod bibemus: aut quod oplumur: **E**t sequitur: Querite primum regnum dei et iustitiam eius: et hoc omnia adiungent vobis. **C**onsiquenter excludit alienum volutatem dicens: b. Si habes vestimenta. i. aliena a te et expatriate. c. Si non vestimenta. qsi vilis cotene. **N**ec est strarum quod hic dicitur: hunc quod super dictum est. **N**emo potest bene vendere vestimenta. quod ibi prohibetur venditio retardans et impediens. hic vero concedit venditio indilata et expediens: de quod dicitur **Matth.** xix. **S**i vis perfectus esse: vade et vende omnia que habes et da pauperibus: et habebis thesaurum in celis: et veni sequere me. Contentiosam suorum repetitionem excludit. cum dicit: d. Tollenti tunicam et insuper: **E**t pallium relinquendum est: scilicet potius quam cum contentione repeatat. **I**stud summis de **Matth.** v. vbi dicit: Si quis vult tecum iudicio contendere et tunica tua tollere: dimitte ei et palium. **Q**uibuscum et qualiter licet sua repetere. nota per hos Christus: Expedit istius licet: hoc non expedit anachorite. **N**on licet ut res per eum sint res in litem petite. Ita versus videntur sumptus de glori. i. Cor. v. Anachorita dicit heremita: per quem viri perfecti designantur. et dicitur ab ana quod est sursum et chorus quod est aula vel cor: et tenetenses: quod scilicet debet tenere cor suum ad superna. **U**lab ana quod est re: et chorus quasi remors a choro. id est a multitudine. **Q**ui vero ut supra dictum est: **Paulin** potest dupliciter retardari circa venditionem rerum: scilicet propter suam necessitatem: aut propter aliorum utilitatem. **P**rimum excludit Hieronymus supra dicens: Quicquid de tuo vestimento. Secundum excludit hic cum dicit: e. Scilicet nisi tu semper recrastinas: et diem de die trahens caute et pedetem tuas possessiunculas vendideris: non habet Christus unde alat pauperes suos. qsi dicat: Credis tu quod Christus non habeat vidua duo era misit in gacophylatum: et prefertur Christi diuitiis. **F**acile contemnit k. oia quod se semper cogitat esse moritum.

uamus quasi nil habentes: et omnia possidentes. **V**ictus atque vestitus diuitie Christianorum sunt. b. Si habes in potestate rem tuam vendere: si non habes proifice. **T**olle lenti tunicam et pallium relinquendum est: scilicet nisi tu semper recrastinas et diem de die trahens caute et pedetem tuas possessiunculas vendideris: non habet Christus unde alat pauperes suos. f. **L**otum deo dedit: qui se obtulit. **A**pistoli tantum nauem et rebus reliquerunt: vidua duo era misit in gacophylatum: et prefertur Christi diuitiis. **F**acile contemnit k. oia quod se semper cogitat esse moritum.

Efinit epistola sancti Hieronymi presbyteri ad Paulinum presbyter. **I**ncepit prologus sancti Hieronymi presbyteri in pentateuchum.

Dicit Hieronimi mei. Ita epistola scripsit Hieronimi mei. Desiderio episcopo familiaris suo: quod eum rogauerat ut pentateuchum Moyse in hebreo transserret in latinum: nondum enim translatus erat nisi de hebreo in grecum: et de grecis in latinum. **E**t quod translationes illas habebat corruptiones. tamen propter falsitatem exemplarum. tamen propter impiam translatorum: Hieronimi presbyteris obtemperans de hebreo in latinum translatus pentateuchum: cuius propositum illud prologum: nam ab eo in secundo libro contra Rufinum prologus appellatur. Epistola autem ad Paulinum: quod in modernis bibliis prescribatur: nec pentateuchum propositum: nec in praefatione veteris testametri quod omni ex parte exempla scribitur: sed in secundo libro contra Rufinum nominata epistola ad Paulinum. **E**t nota quod prologus proemium: prefatio: et argumentum idem significat. s. prologum in sequenti opus introductiunam. **E**t etiam tamen prologus in librum qui scilicet introductor est in ipsum: ut est illa ante Apocalypsim scilicet: Omnes qui pie volunt uiuere regnū. et talis prologus non est de libro. Item est prologus in libro qui

est pars libri: ut est principium apocalypsis scilicet. Apocalypsis Iesu Christi quam dedit illi deus. **E**t de prologus a proposito quod est primum: et logos sermo quod primus sermo. i. prefatio vel prelocutio. **E**t de prologus quod est secundum: et emon vel emum quod est finis vel prima modulatio. **Q**uod autem de premium quod est emulis factum vel quod protinus: quod primo via vel precedens est ad librum. etymologia est. **P**refatio. i. prolocutio a pfor prefatō: **A**rgumentum de quod quod argutus est callide invenit. **E**nde apud argumenta. i. callida de. **V**erius: est brevis argutus: est callidus atque sonorus. Argumentum habet alias significaciones de quibus nihil ad presens. **I** Desiderij mei desideratas accepit epistolam. **P**rologus iste in quinque partes dividit principales. in quartum prima ostendit principale motuum ad transferendum pentateuchum scilicet. Desiderij obsecrationem. cum dicit: Desiderij mei desideratas regnū. vise obsecrantis. In secunda duplex assignat retrarium: primum operis gravitatem. cum dicat: Periculostum opus regnū. Secundum detractorum malignitatem. ibi. **E**t obrectatorum meorum latratis regnū. In tercia secundarium ponit sue translationis motuum: scilicet Origenis studium vel imitationem. ibi: Quod ut auderem Origenis me studium regnū. In quarta parte se excusat et non intendit damnare veteres per suam translationem. ibi: Quid igitur damnamus veteres: Domine regnū. In quinta petit Desiderij orationum subventionem. ibi: Nunc te deprecor Desideri charissime: ut quia me tantum regnū. Subdiuisions patibunt in littere prosecutione. In prima parte ostendit affectum suum ad primam obsecrationem quam describit tripliciter. Primo ex nomine cum pronomine affectum designante. Secundo ex nominis figurazione. Tertio ex communis utilitarum amore. pmū notat cum de. Desiderij mei. i. mei vnihi dilecti vel mei amici. Desideratas accepi fratres. Secundum notat cum de. m. Qui quodā regnū. qsi dicat mysticū est quod eis Daniele cōmunicat in nomine: Dan. ix. Daniel ab angelo vocatus vir de sideriorum